

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXXI. ÉVFOLYAM

6. SZÁM

1986. JÚNIUS

ÁRA: 2 FORINT

„Kérs anyagból többet,
Szerény lehetőségéből jobbat,
Ésünk és kesünk nyomán minőséget!”
(Magyar szakszervezetek
XXV. kongresszusa)

A Postások Szakszervezetének Központi Vezetősége csatlakozásra hívja fel a szervezett dolgozókat, hogy:

- fegyelmezettebb munkával,
- körültekintő és takarékos gazdálkodással,
- a szolgáltatási magatartás magasabb szintre emelésével,
- a szolgáltatások minőségének javításával,
- a posta és a közönség kapcsolatának erősítésével segítsék elő a VII. ötéves terv sikeres teljesítését.

Meggyőződésünk, hogy a szervezett dolgozók felelősségteljesebb munkája, valamint a szakszervezeti tisztségviselők kezdeményező készségének kibontakoztatása és példamutató magatartása a minőség javításának egyik biztosítéka.

A kongresszusi határozat szellemében:

Az új központi vezetőség első ülése

Amint tudósítunk címe is utal rá, megválasztása óta első alkalommal ült össze szakszervezetünk központi vezetősége, hogy a posta munkáját, valamint a dolgozók élet- és munkakörülményeit érintő fontos kérdésekben véleményét kifejtse, illetve határozatot hozzon. Az ülés első napirendi pontjaként a Magyar Posta 1986–90. évekre szóló kollektív szerződésének tervezetét Doros Béla elnökhelyettes terjesztette a központi vezetőség elé. A szakszervezet részéről Péntek Petronella kv-titkár tolmácsolta az elnökség előző napi állásfoglalását. Ezt követően több hozzászóló mondta el véleményét, továbbá mindazt, amivel a képviselt kollektíva megbízta.

Élénk viták

A hozzászólók aktív társadalmi vitáról tájékoztatták a központi vezetőséget. A dolgozók kedvezően fogadták a kollektív szerződés módosításait. A vitaanyag — a nagy terjedelmű ellenére — áttekinthető volt, és megfelelő idő állt rendelkezésre az áttanulmányozására, az érdemi véleménynyilvánításra.

Az egyik küldött elmondta, hogy a bizalmicsoportok vitájában 4490-en (az igazgatóság dolgozóinak körülbelül háromnegyede) vettek részt, és 1504-en tettek észrevételt, javaslatot. Egy másik hozzászóló szerint a 256 bizalmicsoportban mintegy 700 dolgozó kért szót, s az igazgatósághoz továbbított javaslatok, észrevételek száma csaknem 400 volt. Az igazgatóságok területi szakszervezeti bizottságai a szakvezetőkkel együtt ezeket a felvetéseket értékelték, s kialakították közös állásfoglalásukat, amelyet a bizalmistestület elé terjesztettek.

A felvetett kérdések többségére a dolgozók helyben kaptak választ, de így is a bizalmistestületi üléseken mintegy 20-30 javaslat továbbításáról döntöttek.

A társadalmi vita valamennyi középfokú postaszervnél hason-

lóan folyt. Postaszinten összesen 3467 bizalmicsoport vitatta meg a kollektív szerződés tervezetét, s a bizalmistestületi üléseken több mint 500 további javaslatot fogadtak el. Ezeket figyelembe vették a kollektív szerződés fejlesztésénél.

Szerkezeti módosítások

A módosítások jelentős része nem jelent tartalmi változtatást. A kollektív szerződés nagyon sok helyen megismételt különböző jogszabályokat. Ezek az ismétlések sokszor félreértésre adtak okot, s feleslegesen duzzasztották, nehezen áttekinthetővé tették a szerződést és mellékleteit. A jogszabályismétlések kimaradtak. A gyakorlat segítségével a kollektív szerződés és mellékletei mellett kiadják a legfontosabb, úgynevezett alapszabályokat is.

Ugyancsak az alkalmazás, áttekinthetőség érdekében módosult a szerződés szerkezete. Az egyes paragrafusok címeiket kaptak, tagoltabbak lettek, az azonos témakörökhöz tartozó szabályok egy helyre kerültek.

Érdemi, tartalmi módosulások

● Régi kérés teljesült a *postán belüli munkahely-változtatás* szabályozásával. Az új szabályozás szerint ez csak áthelyezéssel történhet. Azt is rögzíti a szabályhely, hogy az áthelyezést kérő dolgozó legfőbb a kollektív szerződésben meghatározott felmondási időre tartható vissza; az áthelyezett dolgozó bérét az azonos munkahelyen és munkakörben levő dolgozó bérével arányosan kell megállapítani. Az áthelyezés azonban nem mentesíti a dolgozót az egyéb kötelezettségei alól. Ilyen például a tanulmányi szerződésben vállalt kötelezettség.

● Bővült — a jogszabályi lehetőség határain belül — azoknak a köre, akik a karácsony és

újév közötti *munkanap-átcsoportosítást* igénybe vehetik. További ipari és építőipari egyezségeket dolgozói élhetnek ezzel a kedvezménnyel. Így: a HTI gyártó- és szerelőüzemében, a KTH javító és szerelő üzemosztályán, az igazgatóságok távközlési, illetve távközlés-fenntartási üzemének elkülönített építőcsapatánál.

● A társadalmi viták meg erősítették szakszervezetünk elnökségének a *rugalmas munkaidőrendszer* alkalmazásba vételével, illetve szélesítésével kapcsolatos állásfoglalását. A központi vezetőség mérlegelte a munkarend előnyeit és hátrányait, mind munkáltatói, mind dolgozói oldalról. Úgy ítélte meg, hogy az előfeltételek biztosításával, megfelelő munkaszervezéssel, koordinálással és ellenőrzéssel a hátrányok csökkenthetők vagy megszün-

tethetők. E kérdésben végül is kompromisszum született: lehetőséget kapnak a középfokú postaszervek arra, hogy a szükséges előfeltételek megteremtésével alkalmazzák a rugalmas munkaidőt. Ezt a Magyar Posta Központjának és a Postások Szakszervezetének engedélyével függelékben kell szabályozniuk. Ez az engedély — ha helytelen gyakorlat vagy vizsgálás tapasztalható — bármikor visszavonható.

● Lényeges változás történt az *érdekeltségi alap* felhasználásánál. Beépült a kollektív szerződésbe az új belső érdekeltségi rendszer. A szabályozás pontosan meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján a gazdálkodó postaszervek az általuk megtermelt nyereségből érdekeltségi alapot képezhetnek.

● A vitákon és a központi vezetőség ülésén is a legtöbb észrevétel és javaslat a *bérendszerről* kapcsolatosan hangzott el. Egyes munkakörök képzettségi igényének meghatározásánál egymástól eltértek a vélemények. A megítélést egyes esetekben befolyásolta az, hogy az adott munkakörben a postaszervnél milyen képzettségű dolgozó látja el a feladatot. Végül is több lett a vagylagos képesítéssel meghatározott munkakörök száma.

A szervezet-korszerűsítésből eredően új munkaköri elnevezésekkel bővült a nomenklatúra, továbbá módosult egyes termelés- és forgalomirányító munkakörök besorolása. A módosításokat egyrészt a hatáskör

és irányított létszám változása tette szükségessé; másrészt a munkakörök tartalmi megítélésére. A VII. ötéves tervre szóló kollektív szerződés alapelveinek megfelelően azok a munkakörök, amelyekben a szervezeti felépítés szerint közvetlen beosztott dolgozó nincs, és a végzett tevékenység elsősorban ellenőrzési feladat, átkerültek az ügyintéző kategóriába. Ilyenek: a területi biztos, a munkaszervező és a munkaelemző munkakörök.

● Az elmúlt évekhez hasonlóan nagy volt a módosítási igény a *bérpótlékokkal* kapcsolatban is. Javaslatot tettek a dolgozók új pótlék kialakítására, a jogosultak körének bővítésére és a díjazás mértékének emelésére. A javaslatok közül — anyagi fedezet hiányában — csak kettő oldódott meg. Növekedett a különleges raktárkezelési pótlék mértéke, s a kollektív szerződésbe került bele a tűzvédelmi pótlék szabályozása.

A VII. ötéves tervre szóló keresetpolitikát szakszervezetünk elnöksége 1986. február 5-i ülésén tárgyalta, és egyetértett vele. Ennek során elfogadta a bérpótlékok tervidőszaki karbantartását is. Így például: a műszaki pótlékokat ez évben felül kell vizsgálni, s a jövő évben a központi bérpolitikai intézkedések keretében meg kell vitatni; vagy: a pénzkezelési pótlékokat — mivel a VI. ötéves tervben kétszer módosult, és az anyagi vonzata is jelentős — a tervidőszak közepén kell napirendre tűzni stb.

● Kedvezően alakult a *dolgozók lakásépítési támogatá-*

sáról szóló szabályozás: a különböző építkezési formákhoz nyújtható építési kölcsönök felső határa emelkedett; a postásházastárs hátrányos megkülönböztetése megszűnt; a saját tulajdonú lakás korszerűsítésére és felújítására is igénybe vehető munkáltatói kölcsön.

● Emelkedik a postahivatalban igénybe vehető *távíró- és távbeszélődíj-kedvezmény* összeghatára. A módosítás a tarifaelméssel arányos.

A központi vezetőségi ülésen elhangzottakra Doros Béla elnökhelyettes és Péntek Petronella kv-titkár adott választ. Péntek Petronella a részmun-

Tóth Vilmos

kaidós dolgozók távíró- és távbeszélődíj-kedvezményével és a távírat-kézből formaruhá- jával kapcsolatos kérdések ren-

(Folytatás a 3. oldalon.)

Doros Béla elnökhelyettes

Péntek Petronella kv-titkár

Klasszikus posta — korszerűsítve

Gyakran a „klasszikus” vagy „hagyományos” jelzővel emlegetjük a postaforgalmi szolgáltatást. A fejlődő technika, a gyorsuló élet azonban új igényeket támaszt a postaforgalommal szemben is, túlzottan tehát a hagyományokhoz sem lehet ragaszkodni. A pos a korszerűsítette szervezetét; nyilvánvalóan klasszikus szolgáltatásait is az élethez szándékozik igazítani.

A mintegy 35 ezer postaforgalmi dolgozó mindennapi munkáját irányító dr. Kertész Pál elnökhelyettes kértük meg: tájékoztassa olvasóinkat a hagyományos hírközlési ágazat jövőjére vonatkozó elképzelésekről.

— Bármennyire is tért hódít az elektronikus hírközlés, a levelezés mégsem megy ki a di-

vatból, az áru fuvarozás fejlődése sem tudta fölöslegessé tenni a postai csomagszállítást, a pénzforgalomban pedig változatlanul kiemelkedő szerepet tölt be szervezetünk. Ha most ezekhez a feladatokhoz hozzávesszük a már csaknem klasszikusnak tekinthető hírlapterjesztést, megállapíthatjuk, hogy a hagyományos postaszolgálat semmit sem veszített jelentőségéből. Ez azonban nem jelenti azt, hogy szolgáltatásainkat mai állapotukban tartósíthatnánk. Szívnálunk folyamatos emelése mellett, egyrészt állandóan keressük az egyszerűbb, egyúttal biztonságosabb megoldásokat, másrészt kutatjuk a közönségnek kedvező, ugyanakkor gazdaságos új szolgáltatások lehetőségét.

Keltsünk bizalmat!

— A sokat emlegetett gyorsaságon, pontosságon és megbízhatóságon kívül mivel tudja a posta a színvonalat emelni?

— Megítélésünk szempontjából egyáltalán nem közömbös, hogy milyen környezetben fogadjuk igénybevevőinket. Nagy erőfeszítéseket teszünk hát postahivatalaink fejlesztésére. A VI. ötéves tervben meg lehetőségek sok — persze sohasem elég — kishivatalát építettünk, illetve újítottunk fel. El nem hanyagolva a vidéket, a VII. ötéves tervben a közép- és nagyhivatalok rendbehozatalára összpontosítottuk erőforrásainkat. Emellett országsszerte nagy gondot fordítottunk a felvételi termek csinosítására, izléses berendezésre, ápoltságára, valamint a közönség kellő tájékoztatására. A belépő érezze magát ismerősnek minden hivatalunkban! Ezt a külföldiek által is érthető piktogramok egységes rendszerével akarjuk elérni.

— Előbbre szeretnénk lépni a szolgáltatásaink igénybevételeivel kapcsolatos teendőik gépesítésében. A Kísérleti Intézet dolgozik modelleken, ugyanakkor figyelemmel kísérjük a külföldi eredményeket is. Székesfehérvár 1 és Agárd postahivatalban rövidesen francia kezelési gépek próbaüzeme kezdődik.

Környezetünkhöz tartoznak hírlapárusítási feladatok is. Pavilonjaink jelentős része elavult. A következő években a fővárosban és vidéken nagy korszerűsítési programot hajtunk végre. A közönség minél jobb kiszolgálására igyekszünk társadalmi árusokat beszervezni. Jó tapasztalatokat szereztünk — elsősorban az üdülőhelyeken — a trafikokban, élelmiszerboltokban folyó hírlapárusítással. Bekapcsolódott a hírlapárusításba a Skála-szövetkezet is.

— Napi érintkezés pontja a postának a közönséggel a kézbesítés. Ez legalább akkora gondunk, mint postahivatalaink állapota. Már mindent megtettünk, hogy dolgozóinknak kedvükben járjunk, ennek ellenére nagyon sok a nem megfelelő megjelenésű kézbesítő. Nem viselik vagy idegen ruha-

ját is. Már kísérleti használatban van egy különleges, riasztóberendezéssel ellátott kézbesítőtáska. Ha beválik, és mód lesz használatának kiterjesztésére, fel lehet emelni a kézbesítők képzésszintjének 200 ezer forintos felső határát.

— Szolgáltatásaink pontossága természetesen elsősorban a postás dolgozóik szakismeretén és lelkiismeretén múlik. Nem mindegy azonban, milyen címrattal, burkolattal, mellékletekkel kerülnek kezelésünkbe a küldemények. Ez irányú tapasztalataink tájékoztató szolgálatunk tükörképét adják.

— Maradt tehát jó időre tennivaló ahhoz, hogy a posta is meg legyen elégedve eddigi szolgáltatásaival. Viszont várhatóan milyen újdonságokkal lepi meg ügyfeleit?

— Tervezett új szolgáltatásaink nagyjából a pénzforgalommal kapcsolatosak. Már júniusban 60-65 nagy forgalmú, illetve üdülőhelyi postahivatalban bevezetjük a valutabeváltást. Az indítékot ehhez az adta, hogy hivatalaink délutáni, sőt esti nyitva tartása jó lehetősé-

get nyújt a külföldieknek arra, hogy forinthez jussanak. Igaz, hogy ez a feladat újabb követelményeket támaszt pénzügyi dolgozóinkkal szemben, de meg kell mondanunk, hogy a posta részesedése sem közömbös bevételi terveink teljesítésének szempontjából. Idővel ez a szolgáltatás is fejleszthető. Egyelőre ugyanis csak beváltunk, szó lehet azonban majd eladásról is.

— Tárgyalások folynak arról, hogy a posta elvállalja az Euro-cekkek lezárolását. A Csekklezároló Hivatal nemzetközi klíringrendszerben számolná el a Magyarországon beváltott csekkeket.

— Különböző foglalkozik az önálló takarékszolgálat szervezésével. Korai volna még egy önálló postatakarékpénztár szolgáltatásait részleteznünk. Sok kérdést kell még tisztáznunk, a szervezeti kérdésekben sincs még végleges döntés. Mindenesetre a létrehozandó pénzügyi postahivataloknak is szorosabb, tartalmukban is mélyebb kapcsolatuk lenne, mint jelenleg az OTP-vel van.

Ésszerűbben, egyszerűbben

— Miképpen segíti a megszokott és az újszerű feladatok megoldását a posta korszerűsített szervezete?

— A szervezet átalakításának értékelése jelenleg is folyik. Már több fórum tárgyalta, szakszervezetünk központi vezetősége is, a posta vezetősége ezután foglal állást.

— A feldolgozó folyamatoknak a Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság felügyelete alatti összevonása bevált; a munkamegosztás révén az erők mindenütt a fő feladatokra összpontosultak. A Budapesti Posta-igazgatóság mentesült az országos feladatok alól, nagyobb gondot tud fordítani a fővárosban elvárható felvételi és kézbesítésszolgálatra. Az új igazgatóságnál még csak egy esztendő tapasztalatai gyűltek össze. Kedvezőnek mutatkoznak, értékelésükre azonban újból vizsgálatunk.

— Figyelemmel kísérjük a körzeti hivatali rendszer működését, és megerősítéséhez minden segítséget megadunk. Erre szükség is van, mert tervbe vetjük, hogy a többi nagyhivatallal együtt, rájuk bizzuk a díjlevegés feladatok engedélyezését, a levélszekrények fel- és leszerelését. A hatáskör leadásával a körzeti hivatal közvetlenebb kapcsolatba kerül a területén működő vállalatokkal, intézményekkel.

— Van-e még lehetőség a kezelés egyszerűsítésére?

— Anélkül, hogy a biztonság követelményéből engednénk, már sok mindent nem tudunk megváltoztatni. Az élet azonban időről időre ad alkalmat, ha nem is a szolgáltatás, hanem az adminisztráció egyszerűsítésére. Ide sorolom például a kártérítési eljárás korszerűsítését. Eddig három fórumon folyt az ügyintézés: a megyei hivataloknál, az igazgatóságokon, és a

posta központjában. Ezentúl csak az igazgatóságok fogják vizsgálni a kártérítési igényeket. Nem hoznak határozatot, hanem levélben értesítik az ügyfelet. Ezek szerint nem lesz fellebbezési eljárás. Ha esetleges tévedésről az ügyfelet nem sikerül meggyőzni, panaszával a bírósághoz fordulhat. A kérdésben a döntés megtörtént, a postaszervek rövidesen megkapják a végrehajtási utasítást.

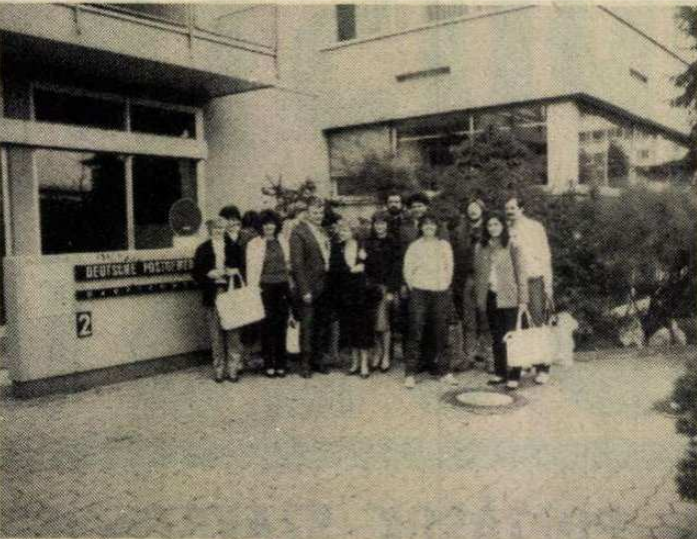
— A közönségkapcsolat javítására irányul a hivatalok nyitvatartási rendjének felülvizsgálata. A szolgálat általában igazodik az igényekhez, vannak azonban körülmények, amelyek nem lehet figyelmen kívül hagyni. A nagyvárosok peremterületeiben épült lakótelepeken nem válik be a kishivatalok 8 és 16 óra közötti működése. Ilyen helyeken a 9 és 17 vagy a 10 és 18 óra közötti nyitvatartás célszerű. Hiba, hogy az igazgatóságok nem kísérik kellő figyelemmel az új városok alakulását, és nem igazítják a változó igényekhez a nyitvatartást. Ugyancsak a helyi igényeknek megfelelően kell meghatározni a szolgálati rendet Budapest vonzaskörzetében. A szombaton zárva tartó postahivatalok pénteki meghosszabbított szolgálatát viszont országsszerte főlőslegesnek bizonyult. Július 1-jétől a többletórát hétfőre tesszük át. Ez az intézkedés a postás dolgozóknak is kedvez.

— Bár valamennyi intézkedésünk a közönség igényeinek minél teljesebb kielégítésére irányul, sohasem tévesztjük szem elől a postások érdekeit. Ezzel szemben azt kérjük a dolgozóktól, legyenek segítőtársaink terveink kivitelezésében.

Köszönjük dr. Kertész Pál nyilatkozatát, egyúttal a postás dolgozókhöz intézett kérését olvasóink figyelmébe ajánljuk.

Benda István

Ifjúsági csoportunk az NSZK-ban

Ifjúsági delegációnk egyhetes szeminárium keretében ismerkedett a Német Szövetségi Köztársaság postás fiataljainak és dolgozóinak élet- és munkakörülményeivel, valamint a német postaszakszervezet (DPG) munkájával.

A posta szinte valamennyi szakterületét képviselő 15 fős küldöttségünket a frankfurti repülőtérén Rolf Büttner, a DPG ifjúsági bizottságának vezetője és Franz Treml, a DPG nemzetközi felelőse fogadta. Már az elején kiderült, hogy igen komoly feladat vár a csapatra, mivel a munkaprogramok egyórás ebédszünettel reggel 8 órától délután 6-ig tartanak, és a kapcsolódást jelentő esti elfoglaltságok sem csak szórakozással fognak telni.

Gladenbachban, a DPG oktatási centrumában, ebben a szép természeti környezetben lévő, a tanulás és szabadidő eltöltése szempontjából is minden igényt kielégítő oktatási bázisban volt a szeminárium törzshelye. A létesítményen belül többfunkciós technika, a munkához szükséges technikai felszerelések (hordozható video, audio, film-, írásvevő, nemzetközi konferenciához szimultánberendezés stb.) voltak, s a családok és szabadidős programokhoz gyermekebirodalom, úszómedence, szauna, tekepálya, kisvendéglő, klub-, kártya-, tévésobák, vagyis minden, ami a munkához és a kikapcsolódáshoz szükséges, az megtalálható itt.

Az iskolának — felsorolni sok lenne — 34 félé, folyamatosan élő tartott képzési, továbbképzési programja van. Ezen mintegy 4000 főt oktanak falai között. Az itt folyó munkának Karl Willms kolléga, az oktatási központ vezetője két fő céljaként a szakszervezeti tudat ébresztését és a funkcionáriusok képzését, továbbképzését fogalmazta meg. Az itt töltött három feszített tempójú nap alatt betekintést kaptunk a német szakszervezeti mozgalom és ezen belül a postás szakszervezet történelmébe, jelenébe és megcélzott feladataiba.

Ma az NSZK-beli szakszervezeteknek mintegy 8 millió, a postások szakszervezetének pedig 460 ezer tagja van. Szervezeti felépítésük az üzemi szintig hasonló a miénkhez. Az üzemi szinten a „speciális bizalmi”, a személyi képviselő (független a szakszervezettől) veszi át a dolgozó érdekképviseletét. 3 évenként szakszervezeti jelölés alapján választják őket és „egyenrangúak” a szakszervezeti tisztségviselőkkel. A szakszervezet a postásoknál viszonylag magas, 70-80 százalékos között mozog, és ami számunkra érdekes volt, hogy a fiatalok szervezettsége a 90 százalékot is meghaladja. Mint az az előadásokból és a konzultációkon kiderült, ennek jórészt az az oka, hogy a szakszervezeti mozgalom ifjúsági vonala egyfajta erőteljes ifjúsági szervezetként működik. Ezen ifjúsági vonal csúcscsoportja a DPG Ifjúsági Bizottsága, amelynek választott elnöke és helyettese a központi vezetőség tagja.

Földi Antal

E bizottság feladatairól, munkájáról szövege Rolf Büttner elmondta, hogy alapfeladatuknak tartják a fiatal fejekben tisztázni azt az ellentmondást, ami társadalmukban a tőke és a munka között áll, hiszen legnagyobb gondjuk, a fokozódó munkanélküliség is innen ered. Hogy ez az NSZK fiatalságának milyen nagy gondja, azt mi is közvetlenül tapasztalhattuk. Szabadidős programjainkon és az üzemlátogatásokon alkalmunk nyílt tanulni és dolgozó fiatalokkal véleményt cserélni, és szinte valamennyien a munkanélküliséget nevezték meg „első számú ellenség”-ként.

Egynapos bonni kirándulásunk a Bundestat megtekintésére, valamint Peter Paternierrel, a parlament SPD frakciójának postai referensével egy rövid eszmecsere adott lehetőséget, akinek pillanatnyi helyzetértékelése az volt, hogy „jó” az NSZK gazdasági pozíciója. Növekedik a termelés, csökken az infláció, de a munkanélküliség továbbra is nagy gazdasági gond, és ami még rosszabb, ez súlyos pszichikai teher. Ebből eredően a SPD választási koncepciója főként a munkavállalók képviseletére épül, négy éven belül felére kívánnák csökkenteni a munkanélküliek számát, harcolnak a környezetvédelemért, külpolitikában pedig a békéért. A postára vonatkozóan: bizonyos szolgáltatásoknál — távközlés, csomagszolgálat — a posta monopólium helyzetét angol, japán és más mintára reprivatizálási törekvésekkel támadják, az SPD viszont ezzel ellentétes politikát hirdet.

A kétnapos frankfurti tartózkodás lehetőséget adott a világ legnagyobb postai pályaudvari létesítményének a megtekintésére, ahol 5500 embert foglalkoztatnak. 10 sín páron érkezik a postai küldemények egy része (közúti beszállítás is van). A főépület 21 szintes (2 „emelet” a felszín alatt), a 9. emeletig a funkcionális szintek és irodák, a tizediken étterem, a 11–19. emeleten munkásszálló 360 egyágyas szobával az utazó személyzet számára. Naponta 80-100 ezer csomagot (csúcsban 180 ezret) és óránként 30 ezer levelet dolgoznak itt fel.

Utolsó programként meglátogattuk a DPG frankfurti székházát, ahol rövid eszmecsere folytathattunk delegációnk tapasztalatairól Klaus Dieter Zemlin elnökhelyettesével.

Szakmai, mozgalmi tapasztalataink rövid összegzéséket elmondható, hogy alkalmunk volt nyílt, őszinte hangvételű eszmecsere mind szakszervezeti, mind szakmai kérdésekben. Betekinthettünk vendéglátóink, valamint az általuk képviselt postás dolgozók hétköznapi életébe, megmutatták eredményeiket és beszéltek gondjaikról, céljaikról.

A csoport minden tagja sok élménnyel és tapasztalattal térhetett haza, amit ezúton is köszönünk vendéglátóinknak.

Mészáros József

Ismerkedés feladatokkal, munkatársakkal

Május 12. és 16. között Miskolctapolcán a Borsod Megyei SZMT oktatási központja adott otthont a szakszervezetünk központi vezetőségi tagjai részére szervezett tanfolyamnak.

Az volt az eredeti elképzelésünk, hogy az újonnan megválasztottakat készítsük fel, nekik adjunk munkamódszert társadalmi megbízatásuk jobb ellátásához. A szervezés során ez a célunk módosult, mert a tanfolyamhallgatóknak csak mintegy egyharmada volt új kv-tag.

Ugyanakkor zajlott Miskolcon a tv-filmfesztivál, így sikerült három televíziós munkát eladónak meghívni.

Bán János gazdaságpolitikai témájú előadása osztatlan sikert aratott, a kérdésekre őszinte, határozott válaszokat adott. Fluckné dr. Papácsi Edit a családjogi törvényről tartott tájékoztatót, majd a hallgatók véleményét kérte arról, hogy a képzés módosítások mennyire találkoznak az állampolgárok elképzeléseivel. Erről a programról a televízió felvétel készített, és azt szeptemberben tervezik másorra tűzni a Jogi esetek részeként. Harmadnap este Chru-dinák Alajos jövetele hozta lázba Miskolctapolcát, a környező üdülőkből is sokan eljöttek meghallgatni külpolitikai tájé-

koztatóját, amelyet kérdezz-felelek formában tartott. A gyengébb nem rajongása és a téma izgalmasága miatt még a vacsoráról is megfeledkeztek.

A hét többi előadói szakszervezetünk vezetői voltak, akik az időszaki szakszervezeti feladatokat ismertették, és a munka módszertanát igyekeztek a hallgatókkal megvitatni.

Tanfolyamunk záró napján ellátogatott hozzánk Gricserné Heszky Enikő, szakszervezetünk főtákará is, aki fórum keretében és kötetlen beszélgetés formájában válaszolt a feltett kérdésekre.

A tanfolyam zárásakor az

egész hét munkáját Kánya Gyula, a szervezési és káderosztály vezetője értékelte. Véleménye találkozott a hallgatókéval, amikor hasznosnak és eredményesnek minősítette a tanfolyamot, amely jó keretet adott arra, hogy az új kv-tagok megismerjék a régiókat. Az esti kötetlen beszélgetések és szabadidős programok során is sok esett szakszervezetéről. Barátságok szövődtek, ami feltétlenül hozzájárul ahhoz, hogy a testületi munkában erősödjön a hozzáértés és a felelősségteljes közös gondolkodás a tagság érdekében.

Földi Antal

Az új központi vezetőség első ülése

(Folytatás az 1. oldalról.)

dezésére titkársági felhatalmazást kért.

A társadalmi vitákon felterjesztett és a központi vezetőségi ülésen elhangzott valamennyi felvetésre, javaslatra, amelyek a kollektív szerződés módosítása során nem realizálódtak, a középfokú postaszervek legkésőbb július 31-ig írásos visszajelzést kapnak.

A fejlesztés folyamatos

A módosított kollektív szerződés július 1-jével lép hatályba. A továbbfejlesztés folyamata azonban nem zárul le. Támaszkodva a gyakorlati tapasztalatokra, az évenkénti számolók és módosítások során jobban kell élni a jogszabályi lehetőséggel. Rögzítsen a kollektív szerződés minden olyan kérdést, amelyet szükségesnek ítélünk. Törekedni kell arra, hogy a középfokú postaszervek önállóságának erősödésével bővüljön a függelékek hatásköre.

A VII. ötéves terv

A kollektív szerződés elfogadása után a testület a Magyar Posta VII. ötéves tervjavaslatát vitatta meg. Az írásos anyaghoz ismét Doros Béla és Péntek Petronella fűzött szóbeli kiegészítést.

Ezt követően jó néhány kv-tag elmondta véleményét a tervjavaslatról, majd Tóth Vilmos, a Budapesti Postaigazgatóság kollektívja nevében javasolta a központi vezetőségnek egy felhívás elfogadását, amelyben csatlakozásra hívnak fel minden szervezett postás

dolgozót a VII. ötéves terv végrehajtásának elősegítésére. (A testület elfogadta a felhívást, ezt lapunk első oldalán teljes terjedelmében közöljük.)

A vita befejezéseként Gricserné Heszky Enikő főtítkárnak a terv végrehajtásával kapcsolatos szakszervezeti tennivalókról szólva kiemelte, hogy minden postás dolgozónak eleget kell tennie a magas társadalmi igénynek, még a rendkívül nehéz feltételek közepette is.

A most kezdődő ötéves terv a hírközlés hosszú távú fejlesztésének döntő fontosságú időszaka.

A szakszervezet kötelességének tartja, hogy saját eszközeivel: a dolgozók mozgósításával, meggyőzésével segítse a célok megvalósítását. A főtítkárnak kiemelte, hogy a végrehajtás alappillére az alkotó, cselekvő és tenni akaró ember.

Nehéz feladat a terv maradéktalan teljesítése, fegyverzetesebb és szervezettebb munkát igényel minden egyes postás dolgozótól. (A VII. ötéves tervről annak végleges elfogadása után, előreláthatólag júliusi számunkban számolunk be. A szerk.)

Egyéb témák

Harmadik napirendi pontként a testület Megyeri László kv-titkár beszámolóját hallgatta meg a szakszervezetnek a XII. kongresszus óta végzett munkájáról, majd elfogadta a vezető testületek második félévi munkatervét.

Az ülés befejezésekor a kv jóváhagyta a szakszervezet 1986. évi költségvetését, és elfogadta az elmúlt évi gazdálkodásról szóló beszámolót.

T. P. — M. L.

Megállapodás a görög társzakszervezetekkel. Gricserné Heszky Enikő főtítkárnak a vezetőségével május 19—23. között háromtagú küldöttség utazott Athénba, a görög postaforgalmi és távközlési dolgozókat tömörítő szakszervezetek meghívására.

A küldöttség ismerkedett a társszakszervezetek működésével, érdekvédelmi tevékenységével, meglátogatott postai és távközlési hivatalokat. Több alkalommal folytatott véleménycserét, megbeszélést a vendéglátó szervezetek tisztségviselőivel a szakszervezetek helyéről, szerepéről, jog- és hatásköréről. Áttekintette és egyeztetette a kapcsolattartás és az együttműködés lehetőségeit, módjait. Megállapodást írt alá a görög és magyar postás dolgozók közötti csoportos csereudultetésre, amely 1987-től kezdődően valósul meg.

Az 1981. évi parlamenti választásokon az Andreas Papandreu vezette Pánhellén Szocialista Mozgalom jutott hatalomra, amely radikális változásokat és szocialista irányú fejlődést hirdetett meg. A demokratizálási folyamat kedvezően hatott a szakszervezeti mozgalmakra is. Új szakszervezeti szövetségek alakultak, amelyek aktív nemzetközi tevékenységet végeznek és nagyon érdeklik a külföldi szakszerveze-

tek tapasztalatai iránt. A görög postaforgalmi és távközlési dolgozókat két önálló szakszervezet tömöríti. A forgalmistáknak 11 ezer, a távközlésieknek 30 ezer tagjuk van. A szervezettésség megközelítőleg 100 százalékos. Szervezkedésük jelenleg szakmai alapon történik. Függetlenül a munkahelyi hollétől, az azonos munkakörben dolgozók országosan egy alapszervezetbe tartoznak.

Mindkét társszervezetük jól szervezett, erős és kezdeményező szervezete a görög szakszervezeti mozgalomnak. A forgalmisták főként a szervezkedés megújításában, módosításában jeleskednek. A távközlésiek nagyban harcos szervezet hírében állnak, amit az ott-tartózkodás idejében folytatott 5 napos sztrájk is igazolt.

A küldöttségnek jó alkalma volt megismerni és tapasztalni a nemrég alakult szakszervezetek, többségében fiatal vezetőinek, tisztségviselőinek erőfeszítéseit, elszánt harcát, amelyet a görög postások és távközlési dolgozók élet- és munkakörü-

ményeinek javításáért végeznek.

*

A bolgár Hírközlési Dolgozók Szakszervezetének küldöttsége Mladenov Atanas Bonec kv-titkár és Katchakov Petar Slavtchev Plovdiv megyei elnök részvételével, június 2—7. között hazánkban tartózkodott.

A mintegy 50 ezer taglétszámú testvérszervezettel kétévénként rendszeres az előre meghatározott témákat tanulmányozó küldöttségek kölcsönös látogatása.

Vendégeink ezúttal a magyar postások munkakörülményeit, szociális ellátását tanulmányozták.

Információkat, tapasztalatokat gyűjtöttek a munkavédelem területéről. Központi vezetőségük szeptemberi ülésén a témákat tárgyalja. Jövőbeni feladataik kialakításához a magyarországi tapasztalatokat is számításba veszik.

Ittlétük alatt meglátogatták a Távbeszélő Tudakozó és Név-

sorszerkesztő Hivatalát, a Heves Megyei Távközlési Üzemet, Eger 1 postahivatalát, a Budapesti Postás Sport Egyesületet, és a Postás Művelődési Központot. Tapasztalataikról kedvezően nyilatkoztak. Szakszervezetünk központjában két alkalommal tartottunk véleménycserét az időszerű szakszervezeti feladatokról.

*

A Zambiai Postás és Távközlési Dolgozók Szakszervezetének főtítkárhelyettese Vincent Dikson Banda, május 7—29-ig szakszervezeti tanfolyamon vett részt Budapesten, a SZOT Központi Iskolán. A tanfolyam időtartama alatt rövid megbeszélésre ellátogatott szakszervezetünk székházába is, ahol Gricserné Heszky Enikő főtítkárnak fogadta és tájékoztatást adott részére a Postások Szakszervezetének tevékenységéről, a különböző szintű testületek és rätgebizottságok működéséről.

A zambiai társszakszervezetnek mintegy 5 ezer tagja van. Magába tömöríti a postaforgalmat, a távközlést, a hírlapterjesztést, a rádió- és a tévéadás-sugárzást dolgozóit, s Zambia egyik legerősebb, legszervezettebb szakszervezetének tekintik. Ez ideig hivatalos kapcsolataink nem voltak.

Krakk József

KITÜNTETÉSEK

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Györfi Imrénnek eredményes munkássága elismeréseként, 70. születésnapja alkalmából a

Munka Érdemrend

arany fokozatát adományozta.

*

Az Országos Béketanács Elnöksége elismerésben részesítette a békéért folytatott tevékenységben, a szolidaritás erősítésében, a szocializmus építésében kiemelkedő munkát végző kollektívákat.

Emlékplakett

kitüntetésben részesült a Barátság szocialista brigád (Gépjármű Szállítási Üzem, Pécs).

Emlékklap

kitüntetést kapott a József Attila szocialista brigád (Posta Számítástechnikai és Elszámoló Intézet) és a Kállai Éva Posta kiváló brigádja (Dunaújváros 1 postahivatal).

Az egységes tervért

Az 1986. évi terv központi vezetőségi vitája decemberben azal zárult, hogy az új tervezési rendszerben a postaszervek terveinek kell visszaigazolniuk a postaszintű igényeket. Az áprilisi bizalmi testületi ülésekkel lezárult a tervek kidolgozása és megtörtént a tervek, az elképzelések egybevetése.

A postaszervek a postaszintű tervnél 970 millió forinttal kevesebb nyereséget irányoztak elő. A lényegesen kisebb bevételt nagyobb létszám- és költségfelhasználással, valamint több fenntartási ráfordítással terveztek. A postaszervi elképzelések így 3900 millió forint nyereséggel számolnak, szemben a 4900 millió forintos postáival.

ségnövekedéssel számolt a teljesítménybérézés hatásaként, valójában azonban csak 5-6 százalékos várható;

● a postaszervi tervek 120 millió forinttal több költséget hoznak a postaszintű elképzelésnél. Ennek három jellemző összetevője: a nagyobb létszám, a fenntartási munkában a tervezett külső kapacitások intenzívebb igénybevétele, és a számítástechnika területén mutatkozó többletfelhasználási igény. Összhatásában ez megközelítőleg félmilliárd forint, amivel csökkenteni kellett a postaszintű tervet is. Így a tervelőirányzat 4400 millió forint nyereséggel számol. A két terv között az eltérés ezek után mintegy 500 millió forint.

Az eltérések okai

Anélkül, hogy mélyebb elemzésekbe bocsátkoznánk, néhány, az eltérést meghatározó tényezőt felsorolunk: (Itt jegyezzük meg, hogy az ősz folyamán alaposabb elemzésre is sor kerül. A szakszervezet részéről a központi vezetőség mellett működő közgazdasági bizottság kapott megbízást arról, hogy a szakmával közösen — a területi képviselők bevonásával — elemezzék az új tervezési és érdekeltségi rendszer működésének első évi tapasztalatait.)

● a postaszintű terv és a postaszervi tervek készítésének eltérő időpontja, eltérő tarifa-számítás;

● a postaszerveknél a túlzott biztonságra törekvés;

● postaszinten helyenként a realitást meghaladó és vissza nem igazolt takarékos költségtervezés, hatékonyságnövelési óhaj;

● a tervfeladatok és az érdekeltség összhangjának esetlegessége;

● a fejlesztési érdekeltség-növelés nem kellő motivációs szerepe, a dolgozói érdekeltség elégtelensége;

● az új modell működési zavarai: a tervinformációk, a belső szabályozó, az elvárt minőségi előírások és a vezetői érdekeltség más-más időpontban való kiadása.

Véglegesítés előtt

A fenti tényezők közül néhányat figyelembe kell venni a postaszintű terv véglegesítésénél is. Ezek:

● a postaszintű terv 35 százalékos hírlapterjesztési árrésszel számolt. Miután az érintett hatóságok ehhez nem járultak hozzá (a tárgyalások továbbra is folyamatban vannak), a vizsztatervvezés a jelenlegi 31 százalékkal történt. Összhatásában ez 230-250 millió forint bevételcsökkenés;

● mintegy 100 millió forint eltérés mutatkozik a hálózatépítés teljesítményében. Az eltérés oka az, hogy a postaszintű terv 10-11 százalékos termelékeny-

A 4,4 milliárd nyereségért

A posta, a postaszervek és valamennyi postás dolgozó érdeke a 4,4 milliárd forint nyereség megteremtése. Ezért:

□ a dolgozói érdekeltségben a korábbi korlátot (a bérköltség 5 százaléka) 1 százalékponttal felemelték 6 százalékra. Ez azt jelenti, hogy ha a postaszervek a bizalmi testületi ülésen elfogadott nyereségnél többet tudnak hozni, akkor növelhetők a dolgozók részére történő kifizetések is;

□ kiemelt figyelmet kell fordítani a távbeszélő-szolgáltatásban az impulzusszám növelésére (különösen Budapesten);

□ a termelékenység növelésével javítani kell a hálózatépítés teljesítményét;

□ létszámbővítésre csak a teljesítmények által ténylegesen indokolt területen kerüljön sor;

□ ismételten át kell gondolni a költségterveket, s minden ésszerű takarékoskosságot érvényesíteni kell.

Összhangot a feltételekben is!

A posta vezetőinek, a szakszervezet elnökségének az a megítélése, hogy a fentiek átgondolása és az érdekeltség növelése alapján a 4,4 milliárdos postaszintű nyereség elérhető. Az elnökség a témával foglalkozó határozatában egyrészt erre szólítja fel a szakszervezeti szerveket, aktivistákat és valamennyi postás dolgozót. Az elnökség, a bizalmi testületi ülés tapasztalatai alapján, másrészt felhívja a figyelmet a pontosabb és gyorsabb tervinformációk szükségességére.

A megalapozott postaszervi tervek előfeltétele, hogy a postaszintű terv, a tervtatásítás, a belső szabályozórendszer az elvárt minőségi mutatókkal és a vezetői érdekeltség egy időben és egymással szinkronban álljon rendelkezésre.

Ritter Péter

Megbecsülés és szeretet

Május 7-i kirándulásunk alkalmával az egri nyugdíjasklub részéről nyújtott, mindenre kiterjedő figyelemesség és gondoskodás felejthetetlen élmény marad szívünkben. Nem első alkalommal tapasztaltuk a közvetlen légkört, amely kialakult a két klub között. Ez a kapcsolat további lehetőséget nyújt arra, hogy még közelebb kerüljünk egymáshoz, szívünket-lelkünket adjuk minden további találkozáshoz és kialakult közös együttműködéshez. A látottak (liceum, minaret, Gárdonyi-ház stb.) és a kedves megvendégelés emlékezetes számunkra. Bízunk benne, hogy ez a találkozás és a kapcsolat tanúsítja, hogy a postásokban él még az egymás iránti megbecsülés és szeretet.

Dr. Szakáll László
klubvezető
Debrecen

Amikor az egy több, mint a kettő

Kongresszusi Oklevél a Ságvárinak

Valamennyiünkkel előfordult már, hogy természetesnek vetünk olyan tényeket, történeteket, amelyeknek eredetéről, születéséről nem is igen gondolkodtunk. Olyan jelenségekre gondolok, amelyeknél az ember rögtön megállapíthatja: megy ez, mint a karikacsapás, avagy pestiesen szólva, *ki van ez találva, kérem!* És hogy a jól kitálat dolgok mögött kemény munka is van? Ez csak természetes.

Pedig nem volt mindez ilyen magától értetődő Százhalombattán, a Ságvári Endre szocialista munkaverseny-mozgalomban, a Dél-Pest Megyei Távközlési Üzem egyik lelkes és szorgos kollektívájában.

Az 1967-ben alakult műszerész brigád már a kezdetektől kitűnt szorgalmával, jó eredményeivel, jó közösségével a szocialista munkaverseny-mozgalomban. Kétszer voltak Kiváló Ifjúsági Brigád, majd elnyerték a Posta Kiváló Brigádja és a Posta és Távközlés Kiváló Brigádja címet is. Az igazán kiugró eredmények eléréséhez azonban — és ezt mindnyájan érezték — valami minőségileg más kellett.

— A megoldást az élet maga kínálta fel nekünk, és a lehetőséggel szerencsésen élni is tudtunk — mondja Szabó Zoltán főközpont-vezető, a Ságvári brigád vezetője. — Az elmúlt öt éves tervidőszak sok beruházása megmutatta, hogy egyedül nem megy, vagyis elengedhetetlen a hálózatosokkal egy olyan egyenrangú és egymást segítő közös munka, amit a kötelező szakmai kapcsolatokon túl, jó munkahelyi kapcsolatok és a közös célokért való erőfeszítések is motiválnak.

Így történt, hogy Százhalombattán a berendezés-fenntartás

területéről Szabó Zoltán és a hálózatosok vezetője, Molnár István nagy jelentőségű tárgyalásokat kezdtek, amelyeknek végtermékeként a Ságvári és a Rózsa Ferenc brigádból megalakult egy komplex, műszereskből és hálózatszerelőköl álló brigád.

— A két területnek rendkívül sok a közös pontja, a határokat nehéz meghúzni — mondja Szabó Zoltán. — Ezért is szorgalmaztuk az egyesítést. Kapcsolatunk a Rózsa Ferenc brigáddal eddig is nagyon jó volt, évek óta együtt dolgozunk, közösen veszünk részt a tömegsportrendezvényeken, a városépítő akciókban, az igazgatósági eseményeken. A Rózsa Ferenc brigád szerintem az igazgatóság szakmailag legjobb csapata, nagy öröm volt számunkra, hogy egy brigádba kerülünk. Nélkülük elképzelhetetlenek lettek volna a jó eredmények.

— Egyesülésünk felér a bálvány ledöntésével — kapcsolódik a témához a „másik fél”, Molnár István. — Arra a szakmai sovinizmusra gondolok, amely szerint a műszereszek magasabb rendű munkát végeznek és lenézik a hálózatosok tevékenységét. Számunkra szakmai és emberi szempontból is nagy húzóerőt jelentett a komplexbrigád létrehozása.

Az egyesülés 1985 márciusában megtörtént és a magas kitüntetés, a Kongresszusi Oklevél elnyerése igazolta ezt a döntést.

A brigád a nagyobb múlttal rendelkező Ságvári jogutódja lett. Legfontosabb feladatuknak azt tartják, hogy saját területükön a távközlési szolgáltatások az adott technikai színvonalon a lehető legjobbak legyenek.

50 kilométeres körzetük 56 nyilvános állomására olyan ügyeleti szolgálatot szerveztek, amelyben a munkaidőn túl bejelentett hibákat is kijavítják. A környék alközponti kezelői számára kezelési útmutatókat állítottak össze, az új dolgozókat rendszeresen betanítják, hogy emberi hibákon ne múljon a berendezések kapacitásának kihasználása.

Tárnokon az ARK végközpont egy faházban van. A ház körül 17 éve áll, és ez annak köszönhető, hogy az éves tatarozást, festést a Ságvári brigád rendszeresen elvégzi. A papíron igazolt társadalmi munka tavaly 300 óra volt, de mint mondják, a feladatokat nem a statisztika kedvéért végzik. A brigád tagjai külön-külön is jelentős aktivitást fejtenek ki. Van közöttük tsz-tag, a Hazafias Népfront városi bizottságának tagja, horgászszövetségi elnök, tanácsstag, KISZ-vezetőségi tag.

Rendszeresek a házi tanfolyamok, amelyek az új technológiákkal ismerkednek a tagok úgy, hogy az előadó is mindig saját körből kerül ki.

Évek óta nagy versengés folyik a ceglédi és a szigetszentmiklósi körzet brigádjaival munkában, sportban, de a rendszeres találkozók a barátság, a tapasztalatcsere elmélyülését is jelzik.

A kitüntetést a brigád a nemrég kialakított saját klubjában, közös vacsorán ünnepelte: műszereszek és hálózatosok nagy-nagy egyetértésben. Akkor már a kételkedők is tudták: egymás nélkül nem sikerült volna.

Zimmermann Ottó

Az SOS Gyermekfaluért

1986 áprilisában Battonyán megkezdte működését az első magyarországi SOS Gyermekfalu. Május 4-én a Posta Járműtelep igazgatója bensőséges keretek között adta át azt a BAR-KAS mikrobuszt, amelyet 300 óra társadalmi munkával állítottak helyre és tettek üzemképessé a szocialista brigádok.

A gyermekfalu vezetősége hálás köszönettel és elismeréssel vette át az eredetileg selejtezésre ítélt gépkocsit, a Magyar Posta és a Posta Járműtelep ajándékát, amelyre a megajándékozottaknak igen nagy szükségük volt.

Az átadáson szocialista brigádvezetők és brigádtagok is részt vettek, képviselve az átalakításban és az üzemképessé tételben közreműködő mintegy 40 dolgozótársukat.

A Rakéta gépkocsiszerelő, a Villám gépkocsi-villamossági szerelő, a József Attila karos-

szerialakatos, a Munkácsy Mihály fényező, az Esze Tamás kártyító, a Diagnosztika gépkocsiszerelő és a Csanádi György szocialista brigád (Forgalmi osztály) tagjai büszkék lehetnek önzetlen, nemes, emberbaráti munkájukra.

Igen találó volt a gyermekfa-

lu egyik lakójának, a 7 éves Attilának keresetlen megnyilatkozása:

— Ma két nagy ünnepünk van: anyák napja és a mikrobusz!

H. I.

A kor jele

Januártól gyakran számoltam: mennyi is még a nyugdíjig? Aztán ahogy közeledett a május, az utolsó hónap, egyik gondterhes napon megremegett a lelkem: hát valóban hatvanéves lettem? És menni kell? Soha nem is sejtettem, hogy ennyire nehéz lesz elszakadni a barátoktól, a munkatársaktól, némelyiktől talán mindörökre...

Egyik reggel mellém lépett az osztályvezetőm, megfogta a kezem, pár lépést odébb vezetett, és csendesen mondta:

— Jani bácsi, ha úgy érzed, hogy erőben, egészségben jól vagy, akkor maradjál legalább még egy évet...

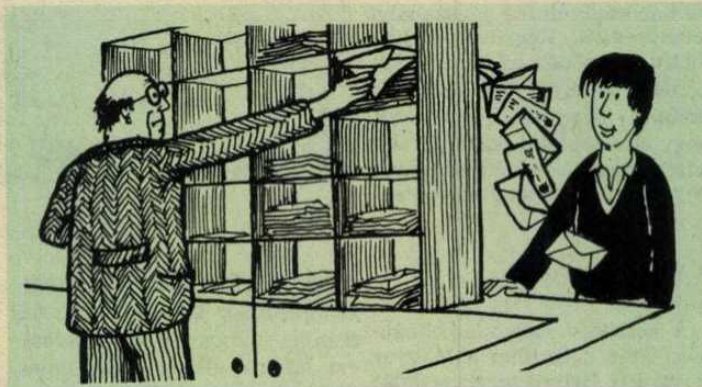
A biztató, meleg szavak annyira át meg átvárták a szívemet, hogy hirtelen nem is tudtam választ adni. Mert jólesett, hogy marasztaltak, nagyon jólesett. Közben a hangszóró hívta az osztályvezetőt. Én pedig visszamentem a beosztásom mellé. Közben már döntöttem: persze, hogy maradok. Majd később megkeresem az „évet”. Mindjárt könnyebb lett a légzésem, a látásom tisztább, de még a mozgásom is.

A nagy postákon éjjel-nappal dolgoznak. Minden nap a hivatalos munka kezdete előtt már jó egy órával előbb a nagyalakú beosztásokról álltam, és raktam a leveleket a fiókokba. A tizenharmadik kerület minden utcáját ismertem, a Szent István körút páros számú házszámát ki, egészen a Kármor utcáig. Főképpen, hogy az utca melyik kézbesítő körzetébe tartozik.

Legénykoromban, amikor készülttem elhagyni a szülői házat, apám gyakran mondogatta: fiám, szeresd a munkát, és legyél szorgalmas. Ha ezt teszed, megbecsült ember leszel... Talán ebből maradt meg bennem valami. A kézbesítőosztály nagy terme, ahol a fő munka folyt, hosszú és széles, közepe kosárral is járható, tágas út,

bal oldalt sorakoztak a beosztásokról, a másik oldalon pedig a polcos asztalok. A több mint kétszáz postás dolgozó eleven mozgása, szorgalmas munkája monoton zúgásba folyt.

A széles bádorgolcra kiönttem az utolsó zsák nagyalakú levelet. Az órára pillantottam. H. Kálmán dolgozott mellettem, halkan mondtam neki: siessünk, hogy hét órára készen legyünk! A szorgalmasabb kézbesítők már többször kiürítették nagyalakú fiókjukat, de néhány fiók még annyira tömve volt, hogy az utolsó leveleket szinte nyomni kellett, hogy még azok is beférjenek. Az egyik ilyen tele fiókba tettem bele a levelet, amikor annak ajtaja ki pattant, és a sok-sok levél nagy zúgással kiömlött a padlóra.

Különösképpen nem is izgatott. Gondoltam: az előttem levő pár levelet előbb berakom, s majd utána rendet csinállok.

Alighogy ezt kigondoltam, a túloldalon valaki nagy hangon mondta:

— Szakikám, milyen munka ez? Dobáljuk ész nélkül?

A kezemben levő pár levelet gyorsan a polcra tettem és siettem a másik oldalra. K. Pista guggolt a levélhalom fölött és két kézzel szedte föl azokat. Ahogy észrevett, fölnézett rám, vastag szája széjjelszaladt, nevetett még a füle is, és éneklő hangon mondta:

— Jani bácsi, miért nem vonul már vissza? Adja át a helyét a fiataloknak! — Bozontos fejét megemelte. — Mikor megy nyugdíjba? Mennyi van még hátra?

Hökkenten néztem K. Pista tágra nyílt szemét. Minden szava szúrás volt szívembe. Testemen melegség hullámozott végig, és hirtelen erőtlenné lettem, s a szememre szürke homály borult. A nem ismert állapot kissé megijesztett. Jobbra, balra fordítottam a fejem, s azután fogódzkodva lépegettem a vízcsaphoz, a tenyeremet megvizettem, és erősen dörzsöltem a nyakam. Ez határozottan jó volt, s a rosszullet lassan szűnni kezdett. Ekkor a vállamra tapadt egy kéz:

— Jani bácsi, ha megbántottam — mondta halk, alázatos hangon —, nagyon kérem, ne haragudjon. Nem gondoltam, hogy ennyire rosszat mondok.

Nem válaszoltam. Nem is néztem rá. Pedig olyan kérő, könyörgő hangon beszélt, hogy nem is tudtam rá haragudni. Elfordultam, hajam körbesimítottam, köpenyem begomboltam, s a munkaasztalomhoz mentem.

Éppen odaérkeztem, amikor a hangszóró a nevemet harsogta: a személyzeti osztályra hívtak. Sejtettem, hogy miért. Elhatároztam most már szilárd volt: elmegyek...

Kedves jóbarátaim, szervusz-tok! Ismerősök, munkatársak, a viszontlátásra!

P. Kovács János

Híradásunk Mohács után

Mielőtt bemutatjuk a törökök 1686-tól kezdődő kiűzése után a magyar híradás felújítását, nézzünk vissza a török időkre: hogyan adtak hírt egymásnak vezető katonasereg, városi elöljárók, tanácsok, esetleg magának a királynak is, és a bajt panaszló, veszedelmet jelentő kapitányok, várat őrzők vagy törökökkel szemben lesben állók.

Ferdinánd székesfehérvári koronázásáról 1527 novemberében Várdai Pál esztergomi érsek ifjú rokona ír először, mivel Várdai — bár maga is jelen van — nem írhatja le a látottakat. Az ifjú rokon neve talán Medve Sebes, a latin Ursinus Velius névből ítélve.

„1527. Végezés a koronáról november harmadik napján. Rendelkeztek annakutána november harmadik napjára a koronázásról, parancsokat által minden vidékre kihírdették, hol kiváltképpen a nemesség a felavatásra kívánnivalóan nem közömbös; Péter pedig, Perényi, oly dolgot idézett vala a koronával, minthogy már általa csekély oltalmat állít másodszorra, ezerötven lovas hozzáadásával csendesítő, ezzel eléri a sokaság közre vételét. — Küldtek emellett Erdélybe és a székelyekhez levelet, hogy az elsőkött Jánostól Ferdinánd pártjára menjenek át, hanem ha a zsarnok meghallgatói volnának, az ellenségeskedésben egy helyen lesznek; ez mellett a Szászföldre Reischerdorf György parancsolta. Akiknek pártitése János szerencsétlenségével az új királyságnak megbolygatása mesterkedésével kiviláglik.”

Íme híradások a Bécsi Udvari Levéltár levelei közül: 1529. július 27-én írja a budai Kamara Ferdinándnak Bécsbe, hogy emberük hírről hozta, miszerint „nem elegendő biztonságban lévő Sikkolón” közel az ellenséghez, ugyanis a török közeledik, menekül onnan ki ide, ki oda, köztük Perényi Péter erdélyi vajda, koronaőr is elindult, „hogy a Kamara végzésére Budára jöjné, összeköttetésben meg szabad biztonságos helyen Felséged szolgálatára — ki csak Kajdacs helységig jutott, és Horváth György Felséged hívének házában meghalt volna, kevéssel előbb hajnalnál Szerescsen János és Keszérő Mihály több lovasukkal benyomultak és a házához közeli helyen őt szabadosaival és szolgálva megfogták, meg övéivel elhurcolták.”

Egy nappal később János király írja Buda városának, hogy „a mi kezünkhez jutott Perényi Péterrel Magyarország szent koronája, egyben feleségével, fiával és alattvalóival.” Az előbbi hírt a Kamara emberei a vendéglátó Horváth György elbeszélése nyomán írták. Szerescsen János Tolna megye ekkori alispánja. A megye nagyobb részben János-párti volt.

1530 áprilisában Perényi Péter a Zemplén megyei Terebesről az evangélikus Bornemisza Pétert küldi a szultánhoz tárgyalni. „Akaratuk, hogy elhagyva Ferdinándot és Jánost, oly urat válasszanak maguknak, aki a töröknek is tetszik, hogy béke legyen.” Írja az egri prépost Ferdinándnak. Perényi Péter ugyanezen év májusában szolgáját küldi Hidvégőre Veszprémbe Choron András várkapitányhoz, „megtudakolni az ügyet.” (Gyakori, hogy valamelyik király hadvezére vagy várkapitánya, avagy főpap, ellenséges területen tart

magának hírvivőt, s a megbízó levélben közli a királlyal vagy valamelyik főemberrel a hallottakat.)

1533. szeptember 5-én Várdai Pál esztergomi érsek Drégelyből panaszodik Ferdinándnak, hogy hírvívó papjai János királynál vannak, küldött azért embereket Pécsre, Fehérvárra, Budára, de még vissza nem érkeztek. „Híre jár, hogy János Pécsen szlavon rendeket fogadott, nagyon jókedvű, mintha már az egész ország övé volna.”

1536 augusztusában Bakics Mihály, Ferdinánd egyik hadvezére Szombat helyről írja Thurzó Eleknek, hogy egyik hírvívó szolgálja, Mágocsi András, aki egy mérföldre lakik Szigetvártól, azt hozta hírről, hogy Török Bálint János pártján van, és 1000 emberrel szolgálja. Ugyanő Ferdinándnak ír 1536. szeptember 25-én. Posztót kér katonáinak. „Török Bálint Somogy megyére 1 forintos díkat vetett ki (portánként kivett adóegység) és hajtja be, felséged adója tehát nem fog onnan befolyjni, és Szigetvár erődítésére az embereket hajtja.”

Egy szomorú levél 1543. augusztus 13-áról: a helytartónács írja Pozsonyban Ferdinándnak, hogy ez órában jött a hír, hogy Esztergom várát elhagyta kapitánya gyalogosai-val, kik ezután még fosztogattak, de egy közülük átkelt a vízen és elhozta a hírt. Turpiter feladván Esztergomot, a török most Fehérvárt nyomja erős ostrommal. „Az utolsó koronázó székhely Magyarországon” — írják. „Az esztergomi árulást büntetni kell, Ágost prépost is az árulók közt van” — írják a Kamara emberei augusztus vége felé.

Kedves Postás Dolgozó!

A szendrői körzetmesterségen dolgozó **Dienes Gyula** hálózatszerelő szakmunkás Perkupán lévő családi háza 1985. november 4-én éjszaka leégett. Dienes szaktárs hálózatszerelő-tanulóként gyakorlati foglalkozásra, majd szakmunkásvizsgája után hálózatszerelő szakmunkásnak került az üzemhez. Szerény szolgálatkészségével gyorsan beilleszkedett a hálózatosok nagy családjába.

A család tragédiájáról értesülve, a **Jedlik Ányos** szocialista brigád egységesen úgy döntött, hogy — kétszer ad, ki gyorsan ad — összegyűjtött pénzükből 5000 forinttal sietnek lakás helyreállítására. Elhatározták azt is, hogy a családi ház újjraépítésében valamennyien segítenek.

A nehéz körülmények közé került fiatal munkatársunk megsegítésére ezt követően kibontakozott akcióhoz az üzem több szocialista brigádja, munkahelyi kollektívája csatlakozott.

Balassi Bálint századossal ez előtt megfogalmazott mondanivalóját (Emberségből példát...) a Jedlik Ányos szocialista brigád ma is időszerűvé tette.

Szűcs László

megyei távközlési üzem
Miskolc

*

Édesanyám, özvegy **Kálcsécz Jánosné**, a Posta Anyag- és Értékkiváltó Központi Szertárának nyugdíjasa, évek óta tartó betegség után, 1986. március 21-én meghalt.

Ez mások számára önmagában véve nem olyan jelentős esemény, hogy indokolná leveletem; az ok, hogy mégis írok, az, hogy meg akarom köszönni azt a töredést, amelyet a tisztelt szakszervezet tanúsított irányába. A meghívók a különböző rendezvényekre — bár azokon betegségem miatt megjelenni nem tudott —, a különböző összegű segélyek, mind erősítették benne a tudatot, hogy tartozik valakikhez, valahol számom tartják őt.

Külön szeretném megköszönni a szertár **József Attila** szocialista brigádjának, hogy több év óta,

amióta édesanyám nem tudott lépést járni, rendszeresen felhozták részére a nyugdíjasként is kapott üzem i. ebédet, amivel a szó szoros értelmében vett, életbe vágón fontos segítséget nyújtottak neki. Nem szólván a gesztus érzelmi vonatkozásáról.

Azafelül, hogy édesanyám a brigád egyik tagjának az utolsó óráiban, a búcsú tudatában megköszönte az évek óta tanúsított jószolgát, Önöknek én is megköszönöm ezt, kérve, amennyiben arra módjuk van, tolmácsolják hálás köszönetemet a József Attila szocialista brigádnak.

Kassai János

nyugalmazott MÁV-főfelügyelő

*

A Teréz Távbeszélő Üzem **Kossuth Lajos** szocialista brigádja a VI. kerületi szakmaközi bizottságnál végez társadalmi munkát.

A közelmúltban, 90. születésnapján meglátogatták **Klaisz Jenő** nyugdíjas postaforralmi igazgatót. Virággal és egy kis ajándékkal kedveskedtek az ünnepeltnek.

Klaisz Jenő a Budapest 62-es postahivatalban dolgozott 42 évig. 15 évén át volt főpénztáros, 1957-ben ment nyugdíjra.

Nagyon örült a brigád látogatásának, és szívesen beszélt a régi postások életéről.

Dinnyésfalvi Gáborné
brigádvezető

*

Április 10-én éjjel 2 óra néhány perckor a lakásomon nagyon rosszul voltam. Korábban nem volt rá szükségem, így nem ismertem az orvosi ügyelet távbeszélőszámát.

Késégbeesetten hívtam a 01-et, és lakáscímem bmondása után kértem kedves munkatársnőjét: legyen segítségemre, kutasza ki, hová tartozom, milyen számon hívjak orvost. Megkérdezte a telefonszámom, hogy a vonal esetleges bontása esetén vissza tudjon hívni. Segítségével percek múlva beszélhettem az ügyelettel, az orvos is rövidesen megérkezett.

Tisztelettel kérem, szíveskedjenek megkeresni a postás kollégánőt és megköszönni a segítő és humanus magatartását. Úgy gondolom, tették az értelem és az értelem egyaránt motiválta.

Immár gyógyultam, hálás szívvel köszönöm a segítségét, és ismeretlenül kívánok neki békét, örömeit és nagyon jó egészséget.

Dr. Nagy Mária

A szakmai kötelességén túlmenő, szolgálati magatartását tanúsító távbeszélő-kezelő **Schill Józsefné** volt. Mi is köszönjük önzetlen segítségét. (A szerk.)

*

A Postás Dolgozó márciusi számában „Két kellemes hét után rossz befejezés” címmel, közölte **Kállay Lajos** panaszos levélét. A levélben foglaltakat megvizsgáltam, és annak eredményéről az alábbiakban tájékoztatom a szerkesztőcsapatot.

A gyulai üdülőben a telephelyi csomagfelvétel minden alkalommal 11 órakor kezdődik, a 10 órai időpont közlése tévesen történt. A telephelyen értékesítéssel nem vehető fel, ezért tájékoztattam a dolgozókat, hogy 5000 forintnál nagyobb értéket ne nyilvánítsanak a csomagokon. A telephelyi csomagfelvétel a lakosság jobb kiszolgálása céljából történik, ezért 12 forint kezelési díjat számít fel a posta.

A fenti tudnivalókról tájékoztatót készítettem, s egyúttal felkértem az üdülő vezetőcsoporthoz, hogy azt a hirdetőtáblán fűgessze ki.

A kifogásolható hangot használó csomagfelvétel munkaviszonya időközben megszűnt, így őt ebben az ügyben a hivatal meghallgatni nem tudta.

A dolgozó udvariatlan magatartása miatt a panaszosztól elnézést kértem.

Dr. Lénárd László
igazgatóhelyettes
Szeged

Sikeres házasság

Dicséretes győzelem

No, ez az év is jól kezdődik! — tréfálkoztak egymással a fiúk, amikor látogató érkezett hozzájuk, aztán hogy ki ne fúrja az oldalukat a kíváncsiság, mindjárt be is vallották a nagy eseményt:

Házasságot kötöttünk mi, a Rába, az átviteltechnikai gócé-üzem műszaki és általános csoportjának dolgozóival. Ekkor vettük fel a közös nevet: komplex szocialista brigád.

Szabó József üzemvezető és **Vucskó Kálmán**, a szocialista brigád vezetője „egyet szeretnek” — tartja a magyar mondás —, mert egyszerre mondják ki az újdonságokat. Nem egymás szavába vágva, mert ez Rábánál nem divat, hanem szótönsen, egy levegővételrel kezdik mesélni a történetet, aztán kezembe nyomják a brigád naplóját, mert abban ott van az okmány.

A bejegyzés rövid, tömör, velős. Így szól: „Brigádgűlés. Napirenden: 1. A komplexbrigád megalakítása. 2. Az 1985-ös esztendőre a brigád vállalkásának megszervezése. 3. A szakszervezet politikai oktatása...” Minket ezúttal az első napirend érdekel. Íme a vele kapcsolatos bejegyzés: „... Brigádgűlés. Javaslatot tett a közös brigád megalakítására azért, mert ez a brigádmozgalom korszerűsítését, valamint az átszervezésből adódó (adódható) gondok megoldását is szolgálja egyben...”

Az 1985-ös esztendő, a házasság első éve a legszebb esztendő volt. Keményen dolgoztak, az igaz, de megértte. A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság egyik brigádja, közismert nevén a győri erősítőállomás Rába műszerész komplexbrigádja az idén is — akárcsak a múlt esztendőben — a már meglévő sok-sok elismerés mellé dupla elismerést kapott. Miután több nemes versengésben is részt vettek, kettőnek az eredményét magas elismeréssel koszorúzták meg a verseny értékelői. Az egyik elismerés: az MSZMP KB Kongresszusi Oklevele. (Ennek már van „testvére” is. Hasonló kitüntetés 1981-ben nyertek derék munkájukkal.) A másik friss büszkeségük a Magyar Népköztársaság Kiváló Brigádja cím.

A verseny igen kemény volt, hiszen hatvan postásbrigád közül nyerték el ezt a pálmát, és így léphettek a dobogó legmagasabb fokára.

A brigád szószólói megint együtt mondták:

— Ez az igen szép eredmény nem büszkeségre sarkall bennünket, csupán arról győz meg minden brigádtagot, hogy az, amit tettünk, jó. Magas szinten jó, és ahogyan tettük az is jó. Ez volt a célunk. Elértük. Miért tagadnánk, hogy boldogsággal tölt el valamennyiünket az elismerés?

Méltán boldogok és büszkék a brigád tagjai, hiszen a hazánk területén kapható legmagasabb kitüntetés, a legjobb munkáért járó elismerést kapták Rábáék.

Amikor együtt van a csapat — és ez a ritkaság, mert meggyeztet sok a dolguk —, derűs felkiáltással fogadnak:

— Megint eltelt egy év! Öregbék lettünk 365 nappal, és persze gazdagabbak is: tárgyias tudásban, szakmai tapasztalatban, a végzett munka eredményeiben, szellemi életben és értelemben egyaránt.

— *Hogyan nyertek megint ilyen nagyszerű elismeréseket? — érdeklődöm.*

— Nem tudjuk — mondják.

— *Talán örökös belépőjük van egy elvarázsolt birodalomba, ahol az elismeréseket osztogatják Fortuna szárnysegédei?*

Derülnek a mesebeli kérdésekre, és csak mondogatják:

— Nem tudjuk. Nem tudjuk.

Mi csak tettük, amit tennünk kellett. Az bizonyos: sohasem lestük az óránkat, hogy letelt-e már a munkaidő. Egyrészt azért nem, mert mindig eléggé elfoglaltak voltunk, másrészt azért, mert nem az idő múlása volt a fontos, hanem a pontos és jó minőségű munka.

Gyorsan hozzá kell tenni: nem akármilyen munkáról van szó. A Rába komplexbrigád ugyanis igen fontos és kényes munkát végez. A brigád tagjai technikusok, műszerészek, üzemmérnökök, mérnökök. Munkájuk nem látványos, csak amolyan „háttérországbeli”. De annál fontosabb, mert ha nem végzik el, ha nem kiváló minőségben végzik el, akkor gondok vannak.

A ma már huszonkét évesen kitüntetett komplexbrigád örökös évek óta a belföldi és a nemzetközi távközlési hálózat fenntartásán, üzemeltetésén és javításán. Rajtuk múlik, hogy egyik város lakója a másik város lakójával, egyik országbéli a másik országbéli, vagy egyik földrész a másikkal tud-e beszélni telefonon — zavartalanul, jó hangminiséggel, avagy sem.

A távbeszélővonalak fenntartása, javítása csak egyik része feladatainak. A másik: a táv-íróhálózat gondozása, a harmadik: a rádióközvetítés.

Mindez a „láthatatlan” műszerészek feladata. Jó munkájukkal a lakosság jó közérzetét őrzik. De úgy is megfogalmazhatnám: rajtuk is múlik, hogy a posta jó szolgáltató-e.

Az ő munkájukban a minőség és az üzembiztonság rendkívül fontos. Ezt igazolják azok az okmányok is, amelyeket az „Újítások” feliratú dossziében őriznek. A brigád 1967-ben alakult. Most éppen tizenkilenc esztendősek. Ez idő alatt több mint húsz újítást adtak be, és ezeknek kétharmada azért született, hogy növelhessék a berendezések biztonságát, és javuljon a minőség. Az újítások egyharmada pedig anyagmegtakarítás. Többször hazai alkatrészekkel helyettesítették az importot.

Külön ki kell emelni azt az újítást — **Hósi Rezső** üzemvezető, volt brigádtag nevéhez fűződik —, amellyel több mint egymillió forintot takarítottak meg. És ezzel a kiváló győri újítással a budapesti helyi hálózatot tették alkalmassá nagytávolságú hívásra.

Vannak a brigádról ilyen híreim is:

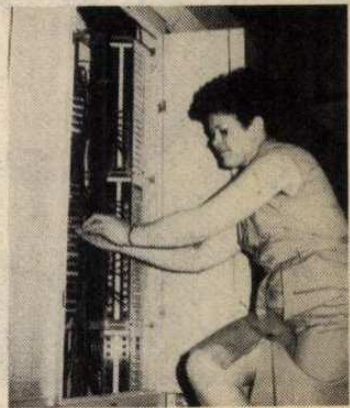
„Új, belföldi távhívásra alkalmas automata telefonközpontot adott át rendeltetésének a Soproni Postaigazgatóság Kapuvárott. Ebben a központba kapcsolták be a kapuvári előfizetőknél a hálózati, a vitnyéi, a babóti, a hőveji, a himődi, az osli, a veszényi és szárföldi előfizetőket...”

A másik:

„... Bővített Győrött a távbeszélőközpont távhívó részlegét. Erre a munkára azért volt szükség,

hogy javuljon a telefonbeszélgetés minősége a megye lakosai számára: Sopronban, Mosonmagyaróváron, Kapuváron és ezen városok környékén... A győri ARM távhívó központnak 2200 a távhívásban részt vevő áramkör van. A bővítés után az áramkörök száma négyszázzal bővült. Ha a munka befejeződik, a Győrből induló, és a Győrön átmenő távhívások minősége javul. Közben több áramkört kell átcsoportosítani...”

A fenti tervek megvalósítása, a munkák kivitelezése csakis a Rába komplexbrigád segítségével lehet sikeres. Az áramköröket ugyanis ők létesítik. Ha nincs áramkör — akkor semmi sincs. Akkor hiába van a korszerű és sok millió forintért vásárolt telefonközpont, de hiába

vannak a telefonkészülékek is — akár a lakásokban, akár a hivatalokban vagy az utcák sarkain.

A brigád tehát segít az új telefonok létesítésében, a telefonközpontok bővítésében, a rendszeres karbantartásban, a hibák gyors elhárításában, és közben gyakran menniük kell esőben, sárban, napsütésben, kánikulában, hóviharban, mert az ügyfelek türelmetlenek, nem érdekli őket az, hogy a brigád tagjai milyen körülmények között dolgoznak.

Igazuk van. Ők telefonálni akarnak, és számukra csak ez a lényeg.

Én azonban mégis mondom a magamét, mert azt még feltétlenül el kell híresztelnem Rábáékra, hogy az eltelt tizenkilenc esztendőben még soha semmilyen üzemi balesetük nem volt. Köszönhetik ezt a rendszeres balesetvédelmi oktatásnak, a technológiai utasítások és a munkavédelmi rendeletek pontos, gondos megtartásának.

Miért dicsérem őket?

Azért, mert történhetnének súlyos balesetek. Erősáramütések. Gyakorta megtörténik, hogy a legkörülményesebb óvintézkedések ellenére is, elvezésben dolgoznak. A huzalokban több száz voltos feszültség van, és bár a kábelek javítását nem ők végzik, de amikor a kábeleket két kilométerenként elhelyezték, távtáplált erősítő berendezéseket ellenőrizték a szabadban, mindig fennáll az áramütés veszélye. Ez a veszély nemcsak kint a szabadban, hanem a belső berendezéseknél is leselkedik rájuk, hiszen ott is több száz voltal barátkoznak. A szó szoros értelmében barátkoznak, mert „veszedekezés, verekedés” — azaz áramütés — még sohasem fordult elő.

Közben, mint a refrént, mondogatják megint a brigádtagok:

— Mi nem tettünk semmi különösét. Csak azt tettük, amit kellett. Keményen, szívesen. Nem a munkaidő, hanem a munka volt fontos számunkra...

S eközben energiájukból még arra is futja, hogy részt vegyenek minden kommunista munkaszon, párt- és szakszervezeti munkában, szakmai, irodalmi és politikai szellemi vetélkedőn, baráti találkozókon. Mindez csak azért lehetséges, mert kiegyensúlyozottak, és még tisztelik is, becsülik is, szeretik is egymást.

Sindulár Anna

1551-ben a néhai **Török Bálint** tiszttartója, **Mártonfalvy Imre** deák írja emlékiratában:

„Azonközben **Uloman (Uleman)** bég Lippát, Solymost, Pálulását elfoglalta. Erközkék **Kastaldó király** ő felsége képébe generális nagy hadával, **Báthori András** úgy mint ország főhadnagya, **Nádasdy Tamás** uram király ő felsége hadnagya és főtanácsa többekkel egyetemben jövének nagy hadal, azok mellé is lovagot (lovast) kellett adnom: Ezek fölött **Báthori András** uram parancsolatjából az postahelyökre is nekem kellett szolgákat adnom.”

A következő feljegyzésről **Gyulafy Lestár**, ki ifjan, az 1570-es években **Báthori Kristóf** erdélyi fejedelem titkára lesz (Bécsben tanult). A **Miksa** császártól **János Zsigmond**hoz átpártolt nagybátyja, **Gyulafy** pártfogása révén került Lestár az erdélyi udvarhoz. A fejedelmi titkár így ír a néhai fejedelem, **János Zsigmond** postázásáról, mielőtt az 1566-ban elfoglalta Tokajt, majd amiért **Miksa** császár megharagudott az erdélyi fejedelemre:

„haragjában **Maximilián** az király fiának minden leveleit, kit **Báthory István** által küldött volt, az portára küldte a töröknek.”

Ugyanő írja **Csukath Péter**ről, mint hajdani hírvivőről:

„Ez a **Csukath Péter** váradi fő legény volt, és **János király** fiától maradt szolga volt; mikor király fia török császárhoz ment volt, kengyelfutója volt. Előmeneteli így lett. Az császárnak volt egy mondhatatlan híres nevezetes küzdője, erejében teljes férfiú, kit (1566-ban) a törökök **Csukath** mellé, a fejedelem sátra elé állítottak, hogy társot adjanak neki. **Csukath** fölemelvén jól a törököt, úgy sújtja földhöz, alig vonják föl heléből társai, és

nagy gyalázzattal vittén viszik.” Szamosközy István történetírónak, aki **Bocskay István** fejedelem pártfogása révén lett a gyulafehérvári káptalan levéltárosa, ezt írja 1570-ben:

„**János király** fia küldött volt fel követségben az császárhoz **Maximilián**hoz **Békés Gáspárt** az békesség és egyesség felől... közbenjárván éppúgy segítségért őfelségénél, **Lengyelország királyánál** szószólónak...”

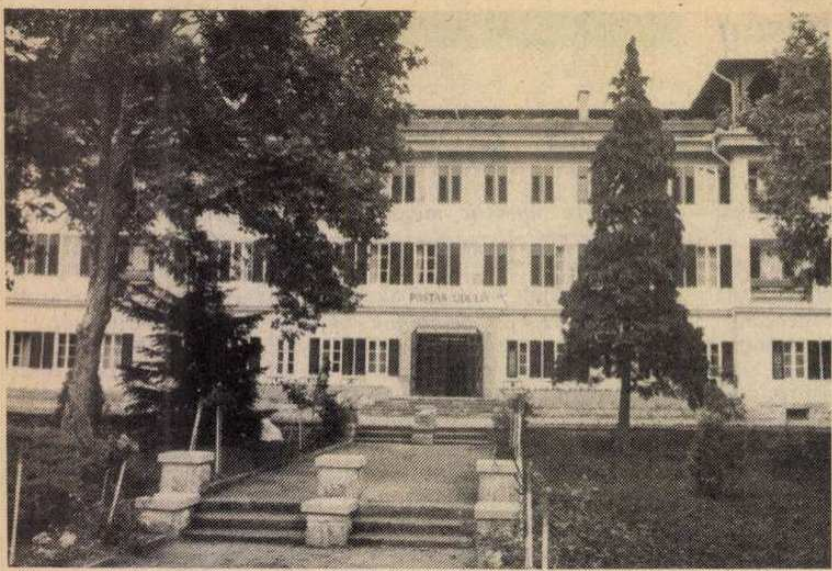
1592-ben, mikor **Báthori Zsigmond** fejedelem fejvesztésre ítélte hűségét, **Gálfi Jánost**, **Kovácsóczy Farkas** kancellár, „mindjárt **Báthori Zsigmond**hoz megyen, mindenképpen azon leszen, hogy szándékát megváltoztassa vele. **Zsigmond** egy levelet ír, hogy megkegyelmezzon **Gálfinak**, **Kovácsóczy** egy postátul, **Egervári Jánostul** nagy hirtelen elküldé **Husztra**; így neki ötven aranyat, és hogy jószágát is szerez neki ha gyorsan jár.”

A naplót író **Pálóczi Horváth György** (Horváth Márk hajdani szigetvári kapitány későbbi utódja) írja 1670. január 24-én:

„**Kassa** városában nagy sokasággal és gyakorisággal gyülekeztek a tizenhárom vármegye követei és urak ő nagyságok ezen az mi földünkön lakók...”

A régi, országosan szerzett híradásunknak a török hódoltság idején a nyoma is alig látszik. Másfél évszázad magyar és német nyelvű anyagai között kutatva csak a felsorolt levelekben találkoztam a posta, a hírvivők létezésével. A törökök 1686-ban kezdődő (Buda visszafoglalása) kiűzése utáni idők híradásával későbbi cikkünkben foglalkozunk.

Közlő: **Hegedűs László**

Vendégekre vár a felújított üdülő

Gricserné Heszky Enikő főtitkár és Doros Béla elnökhelyettes felavatja az üdülőt

Az étteremben a főtitkár pohárköszöntőt mond

Üdülőkre várva ...

Minden szoba kényelmes

Postás Dolgozó 6

Csöndes a park, a parkban a ház. És csönd van a házban is, az érintetlen tárgyak furcsa némasága. Ragyogóak, szépek, de ma még holtak, hiszen csak helyük van, nevük nincs. Nincs, míg birtokába nem veszi őket az ember, és azt nem mondja: ez a szobám, az ágyam. Ez a párnám, a poharam.

Néhány nap, s minden, ami ma csöndben várakozik, az öröm, kényelem, a harmónia ígérete, az emberé lesz. Az érkező vendége.

*

Június 6-án adták át a felújított postás üdülőt Balatonalmádiban. Rekordidő alatt készült el, mindössze 1 év alatt. S itt nemcsak a rövid felújítási idő a meglepő, hanem az is, hogy ami a szemünk elé tárul, minden, a homlokzati képtől a fürdőszoba csaptelepéig, az ebédlőtől a bőrs iparművész által tervezett kulcstartókig gyönyörű, az anyag és a forma egységes, olyan pontosan minden, amilyennek lennie kell.

A SZÖVTERV munkatársai, építészek és belsőépítészek készítették a terveket és a TECHNOSZOLG ipari szövetkezet volt a kivitelező. Ez a szakcsó-

Almádi ismét népes

port 220 embert foglalkoztat, s közülük mindössze 7 az úgynevezett improduktív dolgozó. Csak zárójelben: talán ettől is ez a fürge tempó. No meg attól, hogy munkaszüneti napot elvétele tartottak, s a nyolc óra is inkább tizenkettő volt. Az sem lényegtelen szempont, hogy a megbízók bírták pénzzel a költségeket. A posta összesen 120 millió forintot költött a kiváló, szállodai színvonalú üdülőre.

Valamikor bauxitbetonból épült a ház, amitől lassacskán használhatatlanná vált, olyannyira, hogy a felújítás során mindössze a főfalak maradtak meg régi helyükön. Az új szemléletű szociálpolitika eredménye, hogy az építők — a posta kívánságának megfelelően — helyet adtak a nagycsaládosoknak is. A felújítás során összesen 32 két- és többágyas szobát alakítottak ki, amelyekben egyszerre 112 postás dolgozó pihenhet 2 héten keresztül. Újdonság még, hogy minden szobához — az egy- és a másfelesekhez is — saját fürdőszoba tartozik.

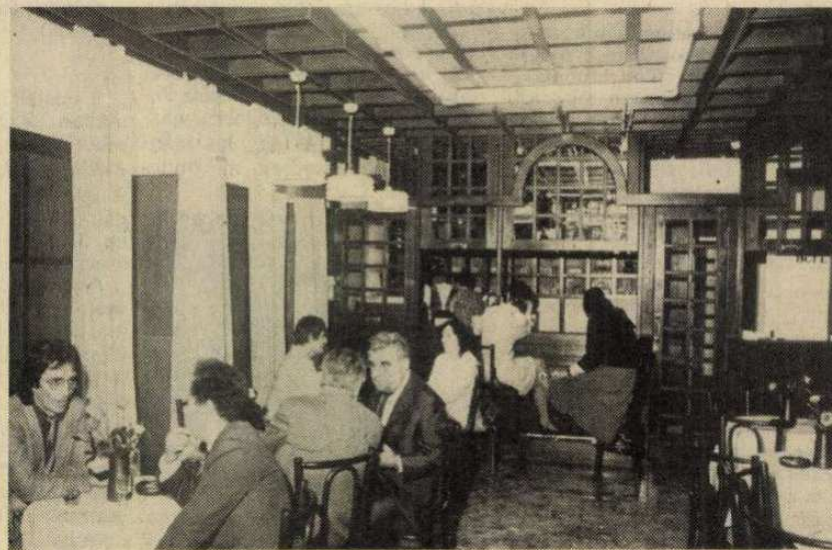
Az üdülőt park övezi, amely ősfáival éke a fürdőhelynek, Balatonalmádinak.

Azóta már — június 11-én — megérkeztek az első vendégek.

Kép és szöveg:
Kis László

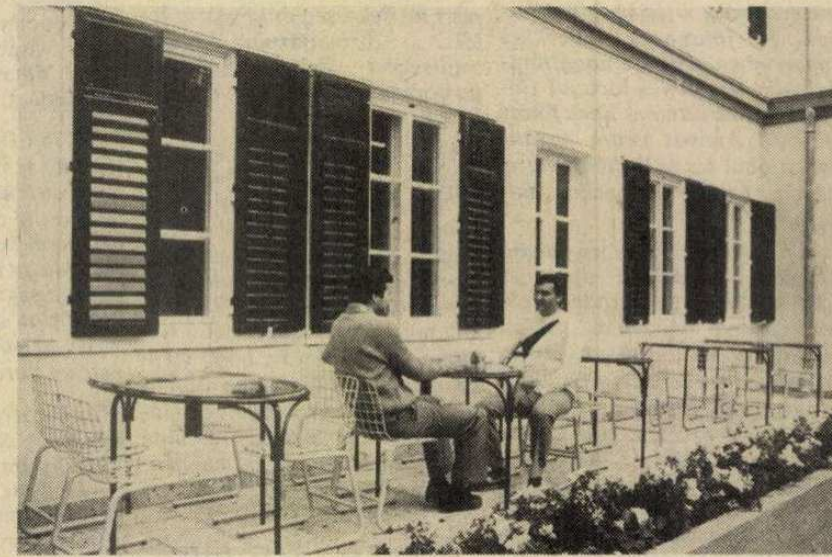
A tetőterasz mindig igénybe vehető

A vendégmarasztaló kávézó

Délelőtti nagyüzem a konyhában

Ebéd utáni beszélgetés

Készülődés az esti táncra

JÓ TANÁCSOK ÜDÜLŐKNEK

Hogyan tegyük emlékezetessé nyaralásunkat?

Nyaralunk. Elhatározzuk, ha török, ha szakad (az eső előszeregettel teszi ezt nyaralásunk ideje alatt), mi jól érezzük magunkat. S ezért mindent meg is teszünk.

Mindjárt a lege. ső nap pecsenyepirosra égettettük magunkat a napon, és ezzel a következő két-három napra el is láttuk magunkat tennivalóval. Nevezetesen azzal, hogy fájdalmas, felhőlyagozott bőrünket kenegetjük a kozmetikai és a tejipar különböző termékeivel, hűtőborogatásokban és hidegrázással töltjük napjaink tetemes részét.

Kétnapi nyögés-jajgatás után újult erővel vetjük magunkat a nyaralás kínálatá egyéb gyönyörökbe. Azt most már tudjuk, hogy inkább a reggeli órákban, s főként, ha fehér a bőrünk, árnyékban napozzunk. De még számtalan lehetőség van nyaralásunk emlékeztetésére.

Például az evés! A reggelt kezdjük bőséges reggelivel, mintha aratni mennénk. Ez azért is fontos, mert ki kell bírni azt a hosszú időt, ami alatt az üdülőtől a vízpartig, s ezzel az első fagyaltig eljutunk. A fagyalt még csak az éhhaláltól ment meg bennünket. A gyaloglás alatt elvesztett kalóriát nem pótolhatja. Erre egyedül a strandon fellelhető inycsiklan-

dozó lángos felel meg. Rögtön vegyünk legalább háromat. Egyet azonnali fogyasztásra, egy másikat az útra, ami a büfétől a pokrócunkig tart, a harmadikat pedig tartalékoljuk a vízszáutra, amellyel élelemszerű körútunk újabb fejezetéhez érkezünk. Ebben a fejezetben már csak sült kolbász és saftos sült húсок segíthetik elő jó közérzetünket — és a büfésekét, akiknek bevételét ily módon jótékonyan növeljük. A kolbászhoz és sült hús ne mulasszunk el nagy mennyiségű kenyeret rendelni, lehetőleg minél fehérebbet! Csak nem teszünk kárt magunkban holmi rostokkal és B-vitaminokkal!

Miután ilyen aktív tevékenységgel sikerült eltöltenünk a délelőtti, végre mehetünk ebédelni! Szigorúan együk végig az étlapot, sőt egy kicsit talán zúgolódjunk is, imígyen: mi ott hon nem sütjük ilyen szárazra a rántott húst, és mintha a tortaszelet is vékonyabb lenne, nem beszélve arról, hogy a levesbe már nem tesznek elég tésztát sem, csak az a sok zöldség...

Ebéd után, az isten szerelmére, nehogy könnyű sétára induljunk valamilyen hűs, kellemes helyen! Még kárba vesszük a nehezen megszerzett kalóriákat! Feküdjünk le és aludjunk néhány órát! Ennek több haszna is lesz. Egyrészt mire felébre-

dünk, kínzó éhség fog gyötörni bennünket, másrészt egész éjjel forgolódhatunk majd az ágyunkban, s nyúlhatunk az altatóért, mert nem tudunk elaludni. Miért is tudnánk, hiszen kialudtuk magunkat délután.

Eddig napoztunk és ettünk. Innunk is kell! Mit igyunk? Természetesen alkoholt! S természetesen minél többet. Lehetőleg sört, de ne vessük meg a bort, a pálinkát se! S folyton igyunk, csak annyi időre hagyjuk abba, amíg eszünk! Bár így komoly hátrányt szenved szeszfogyasztásunk, és egyelőre megoldatlan, hogyan lehetne a két dolgot egyszerre művelni.

Rostos üdítőket, ásványvizet, tejet, kefir, gyümölcsöt fogyasztani szomjunk oltására istenkísértés lenne. Ne is próbálkozzunk vele! Milyen nyaralás az, ahol nem károsodik a májunk, a gyomrunk, az idegrendszerünk, ahol tiszta fejjel töltjük napjainkat, ahol nem vagyunk minden nap „másnaposak”, s ahol nem költjük a nyaralásra szánt pénzünket kizárólag evésre-ivásra?

A dohányzásról se feledkezzünk meg! Nehogy csökkentőnk napi cigarettaadagunkat! Semmi jó nem származna abból, ha hirtelen elfeledkeznénk a füstös irodáról, ahol napi nyolc órában pácolódik bőrünk, tüdünk, ruhánk. Kinek jó az, ha a friss levegőtől kismul a bőre, kitisztul a tüdeje, könnyebben kap levegőt, nem köhög reggelente, és nem illatozik a dohányfüsttől?

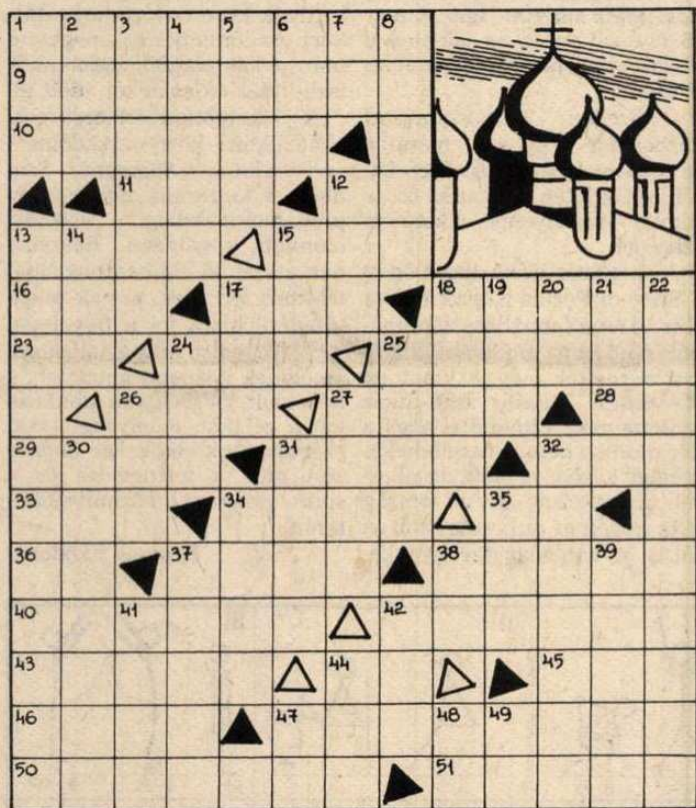
Lehetőleg testmozgással se terheljük szervezetünket! Ne ússzunk, mert a víz hideg és nedves. Ne sétáljunk, ne fussunk, ne labdázunk, mert elfáradunk és lefogyunk. Általában kerüljünk minden olyan tevékenységet, ami kalóriavesztéssel járhat.

Képzeliük el, milyen feltűnést keltenénk karcsún, kipihten, csinosan visszatérve a munkahelyünkre! Nem, ennek igazán nem tehetjük ki magunkat!

Kedves nyaralótársak, ha két héten keresztül sikerül tanácsaimat betartaniuk, nem marad el a „kívánt” siker. Önök épp olyan fáradtan, kimerülten mennek majd haza a nyaralásból, mint ahogyan oda megérkeztek. Az igyekvőbbek néhány kilóval nehezebbek lesznek, valamivel közelebb kerülnek az infarktushoz, a magas vérnyomáshoz, az érlemezéséhez.

S akkor elmondhatják: nem volt hiábavaló ez a két hét.

Vácsi Márta

Ötven évvel ezelőtt, június 18-án halt meg *Maxim Gorkij*, az orosz-szovjet irodalom neves alakja. Az évfordulón rá emlékezzünk. Beküldendő: vízszintes 1., 18., 47., 50., függőleges 13. és 22.

VÍZSZINTES

1. *Gorkijról nevezték el szülővárosát. 1928-ig a neve: Nyizsnyij...* 9. Repüléstan. 10. Más nemzetiségek elleni hajsza. 11. Osztrák, német, francia gépkocsik jelzése. 12. Öregember népiesen. 13. Irányítószáma 9151. 15. Szélhárfa. 16. Folyó spanyolul. 17. Folyó Erdélyben. 18. *A falu rossza* a Három emberben. 23. Vízto-meg. 24. Petrov társa. 25. Spanyol népi tánc. 26. Angol és. 27. Hájás. 28. Római szám és a fele. 29. Nobel-díjas német regényíró. 31. Csapadékvíze. 32. A brigádban is van. 33. Gyümölcs népiesen. 34. A láb része. 35. Öltögetünk vele. 36. Biztatószócska. 37. Katonai szerv. 38... Jenő (nagykövetünk volt Ausztriában). 40. Alföldi község lakója. 42. Jóravaló. 43. Bolgár tengerparti üdülőhely (+ék.). 44. Tagadószo. 45. Rendben! (ford.). 46. Ilyen atléta is van (ford.). 47. *Gorkij egy drámája*. 50. A *Klim Szamig* életében a forradalmár. 51. Névelős költemény.

FÜGGŐLEGES

1. Időegység. 2. Vigyázó. 3. Mulat. 4. A pontyfélék család-

jába tartozó hal. 5. Fénykép (ford.). 6. Versben található. 7. Az okozat feltétele. 8. Keltez. 12. Idős, beteg ember segítőtársa. 13. *Gorkij 1925-ben megjelent regénye*. 14. Előtagként élet. 15. Tizenegy németül. 17. Bont. 18. Misztikus testgyakorlat. 19. Keleti férfinév. 20. Kicsinyítő képző. 21. Arc (költ.). 22. *Gorkij város e két folyó találkozásánál van*. 24. Passaunál ömlik a Dunába. 25. Színművész (Margit). 26. Anna idegen változata. 27. Biliárdkellék. 30. A gólyafélék családjába tartozó madár (+névelő). 31. Posta-szerv névbutul. 32. Aranyos, kedves. 34. Török katonai cím. 35. Tudományos tétel. 37. Dél-amerikai futómadár. 38. Szolmizációs hang. 39. Sötétítő függönyféle, ismert latin szó rövidített alakja. 41. Huzal. 42. Sütő népiesen. 44. Maró anyag. 47... Derek. 48. Be párja. 49. Hamis.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: július 10.

Előző számunk helyes megfejtése: *Izgalma rejt, izgalma mutogat. Az gazdagítja koldus kínomat.*

Könyvtulványt nyertek: *Csesznák Anna* (Balassagyarmat), *Dömötör Ödönne* (Budapest), *Herceg Franciska* (Budapest), *Torma Lászlóné* (Városliget), *Zsiga Ibolya* (Salgótarján).

Országos szellemi vetélkedő

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság *Neumann János* szocialista brigádja, csatlakozva a Szakszervezetek Országos Tanácsának XXV. kongresszusán elhangzottakhoz, békefelhívást intézett a Magyar Posta szocialista brigádjaihoz.

A békeakció programja 3 részből tevődik össze. Először is szellemi vetélkedő a béke évfordulóján, amely magában foglalja a béke és a békeharc legfontosabb kérdéseit, és a sporttól a művészeti kérdéseken keresztül a legfontosabb aktuális politikai kérdéseket. A következő lépésben, az októberi békekongresszus időszakában megrendezendő béketabló- és gyermekrajz-kiállításra mozgósít. A 3. feladatként az év folyamán egynapi kommunista műszakon teljesített munka bérének felajánlását tervezi az SOS Gyermekfalu teljes felépítéséhez.

A „béke 41 éve” vetélkedő országos döntője 21 csapat részvételével 1986. május 10-én volt. Az elődöntőket a postaszervek helyben bonyolították le. A vetélkedőt Dvorcsák Újvilág szimfóniájának közismert zenéi aláfestése mellett, e sorok írója, a felhívást kezdeményező brigád vezetője nyitotta meg, majd *Bertalan Sándornak*, a HTI igazgatójának rövid köszöntője után, *Juhász Péter* játékezőt vette át a szót. A csapatok rövid bemutatása után aktuális politikai villámkérdésekkel kezdődött meg a vetélkedő első fordulója.

A történelmi kérdéseket — a honfoglalástól napjainkig — 4 részre osztották, melyekre írásban, diafilmek és zene segítségével kellett válaszolni. A döntőben építőművészeti és film-művészeti kérdések is helyet kaptak, amelyeket aktuális zenéi bejátszások tettek színesebbé.

Bodrogi Ferencné

Halálos tavasz

gozásával, mégpedig az új csilaggal, *Karád Katalinnal* és a rendkívül népszerű *Jávor Pállal* a főszerepekben.

A film — ez ma már filmtörténeti érdekesség — társasági beszédtemává vált, sőt valószínű politikai kérdéssé, bár egyáltalán nem politizált. A jobboldal és bizonyos konzervatív egyházi körök „erkölcsatlensége” miatt hevesen támadták. *Keck Antal* nyilas képviselő pedig még a Parlamentben is felszólalt ellene. A heves sajtóvita és az országos nyilvánosság nemhogy ártott volna, hanem inkább használt a filmnek, amely végül is hatalmas közönségsiker lett, betétdala pedig örökzöld sláger.

De vajon negyvenhat esztendő múltán nem tűnik-e menthetetlenül múzeumi darabnak a *Halálos tavasz*?

A legnagyobb érdeklődést a békeharcról és a békemozgá-lomban részt vevő politikusok-ról feltett kérdések váltották ki, ugyanis ebben a fordulóban hibás válasz esetén, az elsőnek jól válaszoló csapat elnyerhette a helyes megfejtésért járó pontokat. A vetélkedő érdekes színlőltja volt a X. forduló, amikor is a csapatoknak a békével kapcsolatos élményeket kellett alkotniuk. A csapatok ötletgazdag, fantáziadús elképzeléseikkel valószínűtlen feladatokat, ami békeakarataikat is tükrözte. Ezzel nem kis fejtörést okoztak a zsűrinek, amely csak hosszas megfontolás után tudott dönteni.

Az olimpiai totó megfejtése után jételes sor egy igen izgalmas, játékos forduló, amikor az opera- és a drámai hősök egymásra találása után a megfejtő zenére, táncra kellett perdülniük a versenyzőknek.

A XI. forduló után számítógép-monitorján a résztvevők tudomására jutott, hogy a verseny abszolút győztese a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság *Jusztícia* szocialista brigádja lett, második a HTI *Belföldi* brigádja, harmadik pedig a BUVIG *Arany János* szocialista brigádja. Negyedik helyezést ért el a Debreceni Postaigazga-

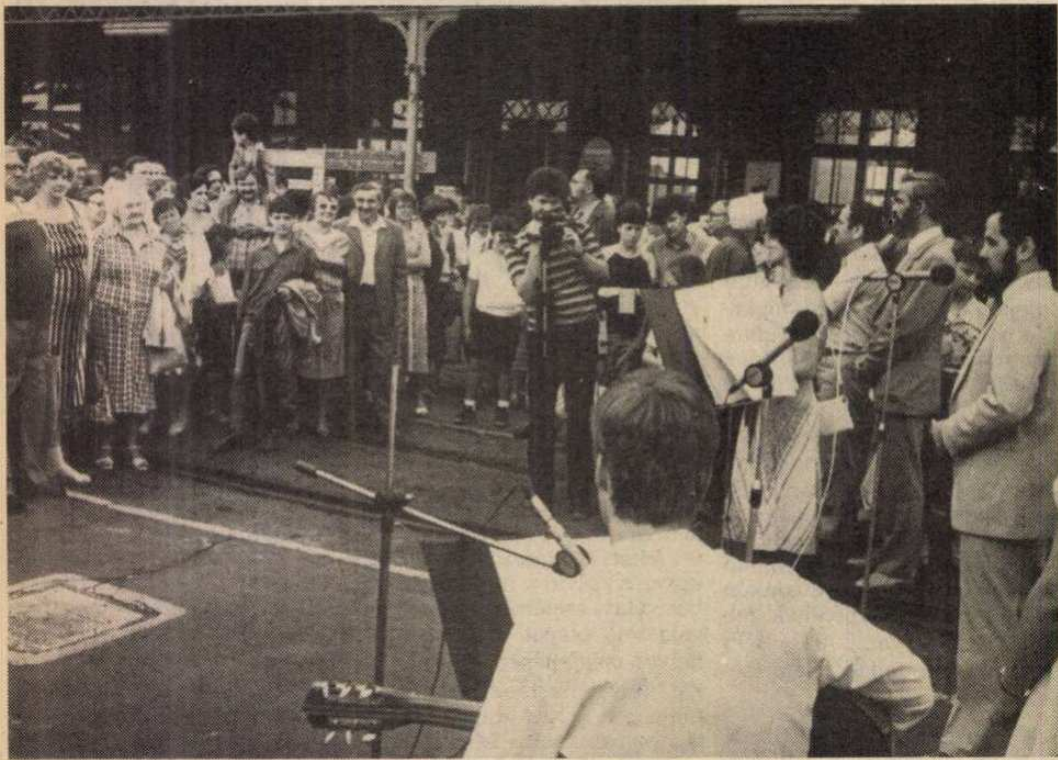
tóság *Petőfi*, ötödik a Hírlap és Postaszállítási Igazgatóság *Fel-szabadulás* brigádja. (Ezeket a brigádokat a HTI szakvezetése jutalmazta meg. Különdíjat adott át a HTI tszb nevében *Szilágyi Sándorné* a HTI Belföldi brigádjának, a párt nevében *Urbán Sándor* a Debreceni Postaigazgatóság TPA-48 brigádnak, mint a legjobb teljesítményt nyújtó női brigádnak. A KISZ különdíjat *Nagy Valéria* adta át a legfiatalabb csapatnak, mely a HTI KISZ-brigádja volt, a HTI Ifjúsági brigádja nevében *Martari Hriszula* a legfiatalabb versenyzőnek *Nagy Emesének*, adott át különdíjat. A Neumann János szocialista brigád különdíját a Debreceni Postaigazgatóság *Petőfi* szocialista brigádja vehette át *Bodrogi Ferencné*től, a szervező brigád vezetőjétől, a politikai kérdésekben nyújtott kimagasló teljesítményükért, valamint a legjobb élményt bemutató *Jusztícia* brigád.)

A békeakció első fordulója sikeresen lezárult. A szellemi vetélkedő jól sikerült. A résztvevő csapatok, a szervezők, a meghívott vendégek és a szép számban megjelent szurkolók egyaránt hasznosnak értékelték a rendezvényt. Az első forduló sikere alapján remény van arra, hogy a békeakció folytatásaként még több brigád csatlakozik az októberben rendezendő béketabló kiállításhoz. A második forduló sikeres lebonyolítása céljából, a békefelhívást kezdeményező brigád minden segítségét megad a jelentkező csapatoknak e nemes versenyhez.

Az SOS Gyermekfalu támogatására meghirdetett kommunista műszakok helyéről is időpontjáról a résztvevők a postaszervek munkaverseny-felelőseinek keresztül kapnak tájékoztatást.

Ábel Péter

Postások találkozója Szegeden

Ünnepélyes fogadtatás a szegedi pályaúdváron

Több mint 1500 postás dolgozó és családtagjaik adtak egymásnak találkozó május 24-én Szegeden. A rendezvény — amelyet szakszervezetünk a Szegedi Postaigazgatóság Területi Szakszervezeti Bizottságával közösen szervezett a béke éve alkalmából — jól jellemezte az emberiségnek azt az örökös vágyát, hogy a nyugodt, békés életet valja magáénak.

A béke gondolatával való azonosulást bizonyítják a plakátok, amelyeken gyermekek és felnőttek, dolgozók és nyugdíjasok helyezték el kézügyüket.

A rendezvények közül kiemelkedően nagy volt az érdeklődés a postásvonat iránt. A külön szerelvényt ugyanis 1308-an utaztak a reggeli órákban Szegedre. Postás munkahelyek kollektívái, szocialista brigádok tagjai, családok kisebb és nagyobb gyermekeikkel ezen a napon az ország déli városába. Sokan jó ismerősként üdvözölték egymást, mivel már többször találkoztak az évenként két alkalommal szervezett postásvonat-kirándulásokon.

A szegedi vasútállomáson kedves fogadtatásban részesültek a budapesti postások. A Radnóti Miklós irodalmi és zenei kör tagjaiból álló együttes békedalokat énekelt, majd a Csongrád Megyei SZMT és a Városi Hazafias Népfront nevé-

ben Horváth András köszöntötte a résztvevőket. Ezt követően Bohné Takács Magdolna, az szmt munkatársa virágcsokrot adott át Doboz András bácsinak, aki 83 éves korát meghazudtoló fiatalos lendülettel és lelkesedéssel vesz részt immár 20 éve a különvonatos kirándulások szervezésében.

A tszb részéről Olajos Árpád politikai munkatárs üdvözölte a megjelenteket, majd az érdeklődők figyelmébe ajánlotta a városban éppen zajló postásrendezvényeket. Sokan választották a programok közül a szervezett városnézést, amelyen idegenvezetők mutatták be Sze-

ged nevezetességeit. Közben volt lehetőségünk rövid beszélgetésre is. Mindenekelőtt Horváth Józseffel, aki a Szegedi Postaigazgatóság munkavégzés-előadója és szabad idejében szívesen mutatja be a várost, szenvedélyesen beszél annak szépségeiről, értékeiről.

Kiseb csoport készül a városnézéshez, láthatóan ismerik egymást. A beszélgetésből kiderül, hogy azonos munkahelyről, a volt Posta Elszámloló és Statisztikai Hivatalból jöttek, Jasper Lászlóné, Kalló Flóriánné, Kálmány Istvánné többször is voltak már postásvonattal kirándulni, de elmondásuk

Keresztes Mihály tszb-titkár megnyitja a szegedi képzőművészek jubileumi kiállítását

Lányok a zöld gyepen

A Hírlap- és Postaszállítási Igazgatóság levélfeldolgozó üzemének szakszervezeti bizottsága és sportegyesülete 1986 májusában immár harmadik alkalommal rendezte meg a Toshiba kupa nemzetközi női kispályás labdarúgótornát, ezúttal 5 csapat részvételével.

A Postás SE Lumumba utcai sporttelepén a körmérkőzéses rendszerben lebonyolított mérkőzissorozaton nagyon szoros eredmények születtek, általában egygólos győzelmek vagy

döntetlenek. Ez is mutatja, mennyire azonos képességű csapatok vívtak színvonalas mérkőzéseket a tornán.

A torna győztese első alkalommal a rendező, a LEFÜ (Budapesti Postás) csapata lett 7 ponttal. A további sorrend: 2. LOTO Zagreb 6, 3. Főfotó 5, 4. ÉPFU SE 1, 5. Rémi Dózsa SK 1 ponttal.

A részt vevő csapatok értékes díjakért küzdöttek, a győztes csapat elnyerte, és egy évig őrzi a Toshiba vándorkupát, s har-

madszor a Toshiba ezüstserleget, amelyet a japán cég a legjobb postáscsapatnak ajánlott fel. Valamennyi csapat értékes és szép tiszteletdíjban részesült.

A tornának egyértelmű sikere volt, amit bizonyít az is, hogy újabb csapatok is szeretnének a jövőben részt venni a versenyen. Szeretnénk, ha a következő évben már több postáscsapat is szerepelne. Ezzel is népszerűsíteni kívánjuk a női labdarúgást a postás dolgozók körében.

A kispályás labdarúgótornát követő napon került sor a Budapesti Postás-LOTO Zagreb nemzetközi női nagypályás labdarúgó-mérkőzésre a postás sporttelepen. A mérkőzés az 1985. szeptember 6-i jugoszláviai vendégjáték visszavágója volt. A győzelmet 2-1 arányban a LOTO Zagreb szerezte meg.

A két csapat között lényeges tudáskülönbség nem volt, annak ellenére, hogy a jugoszláv csapat az ottani I. ligában játszik, és az élcsoporthoz tartozik, a Budapesti Postás csapata viszont egyelőre alkalmilag áll össze egy-egy mérkőzésre.

Géczy István

szerint ilyen kedves fogadtatásban, mint Szegeden, már régen volt részük.

Mindenki előre kapott írásos tájékoztatót. Voltak, akiket a sport érdekelt, így a postás sporttelep felé szaporították lépéseiket. Az országos postás tekeversenyen tíz postaigazgatóság válogatott férfi- és női csapata vett részt, Csizmadia Károlynénak, a tszb munkatársának megnyitóját követően kezdődött el a nagyon színvonalas verseny. A nézőket többször is tapsra készítették az olyan gurítások, amelyek után nem maradt állva a tekepályán.

A férfiaknál a legsikeresebb versenyző Elekes Lehel volt, aki a TIG színeiben Reményi Tiborral megnyerte a csapatversenyt, és az egyéniben is az első helyen végzett.

A nőknél a szegedi csapat volt a legeredményesebb. Az ünnepélyes eredményhirdetést követően dr. Morvai Ferenc, a Magyar Posta Központjának oktatási ügyosztályvezetője méltatta a verseny jelentőségét és gratulált a győzteseknek.

Eredmények:

Férficsapat: 1. TIG (Elekes—Reményi), 923; 2. Szeged (Bakai—Balázs), 921; 3. HTI (Krizsán—Számely), 899.

Egyéni: 1. Elekes Lehel, 476; 2. Balázs István, 463; 3. Bakai Tibor, 458.

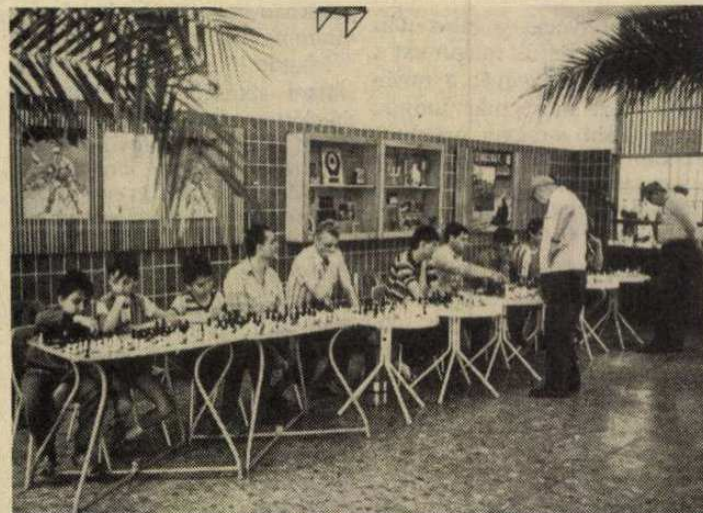
Női csapat: 1. Szeged (Balogh—Hadvás Edit), 472; 2. TIG (Kelemenné—Körtvélyesi), 469; 3. HPI (Balogh—Petrényiné), 358.

Egyéni: 1. Gyenge Zoltánné (HTI), 272; 2. Hadvás Edit (Szeged), 245; 3. Kelemen Györgyné (TIG), 238.

Szintén a sporttelepen volt a sakkszimultánverseny, amelyen a résztvevők a Budapesti Postás SE sakközőival, Dobos Ottóval és Jenei Ferencsel mérhették össze tudásukat. A gyerekek izgalomtól kipirult arccal, a felnőttek várokozó tekintettel ültek a sakktáblához. Vajon sikerül-e valamelyiküknek győz-

Élvezet versenyezni az új tekecsarnokban

Lesz-e legyőzőjük a PSE első osztályú versenyzőinek?

tesként felállni onnan? Ez a bravúr egyedül csak Sonkoly Lászlónak sikerült. Igaz, ő már 15 éve sakkozik, és jelenleg a Makói Spartacus csapatában játszik.

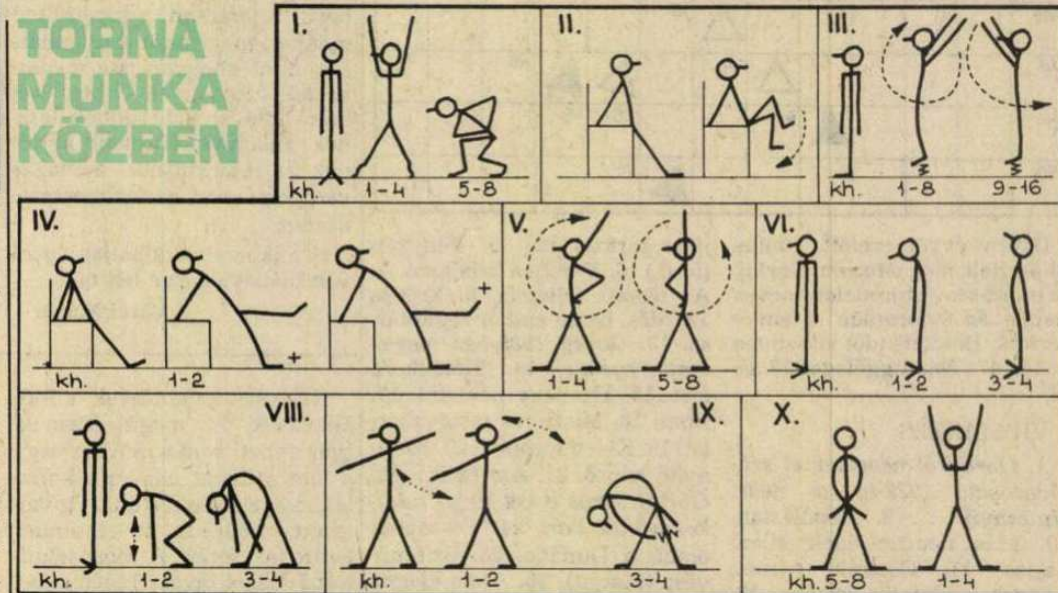
— Szeged 1 postahivatal kézbesítője vagyok — mondja, és örömmel beszél 10 éves fiáról, aki szintén sakkozik, és az iskolai versenyeken sikeresen szerepel.

A festészet iránt érdeklődők a Szegedi Postás Képzőművész Kör 10 éves fennállása alkalmából rendezett jubileumi kiállítást nézhették meg. A kiállítást Keresztes Mihály tszb-titkár nyitotta meg. Elmondta, hogy a kör munkái nem ismeretlenek a szegedi közönség előtt, de sikerrel mutatkozott be az ország más részén és az országhatáron túl is. A városban tevékenyke-

dó amatőr művészeti csoportok közül a legeredményesebb kollektívák közé tartozik a postások kör. Az ünnepélyes megnyitó után a kör alapító tagjainak a tszb-titkár okleveleket adott át.

A jó hangulatú, sikeres postástalálkozó közreműködőinek, szervezőinek Somogyi Szabolcs, a kulturális, agitációs és propagandaosztály vezetője mondott köszönetet. Beszédében a szabad idő hasznos eltöltésének formáira, annak jelentőségére hívta fel a figyelmet. A szegedi postástalálkozó, amelynek központi gondolata a béke volt, jól szolgálta mindazokat a célokat, amelyeket szakszervezetünk elnöksége határozott meg a testnevelés és a sport, valamint a közművelődés terén.

Tánczos Sándor

1. Kiindulóléte: alapállás. ütem: kartartáscserével, körzés 1—4. ütem: Járás lábujjhegyen, előre.

6. Kiindulóléte: alapállás. ütem: járás guggolásban, kezek a csípőn.

2. Kiindulóléte: ülés a széken, támasz hátul. 1—16. ütem: kerékpározó mozgás.

3. Kiindulóléte: alapállás. 1—8. ütem: karkörzés hátra, szökdelés páros lábon. 9—16. ütem: karkörzés előre, szökdelés páros lábon.

4. Kiindulóléte: ülés a széken, támasz hátul. 1—2. ütem: csípőemelések hátsó fekvőtámaszba, bal láb emeléssel.

5. Kiindulóléte: kis terpeszállás, jobb kéz a csípőn, bal kar magastartásban. 1—4. ütem: balkar-körzés előre. 5—8.

9. Kiindulóléte: terpeszállás, karok oldalsó középtartásban. 1—2. ütem: karhúzás hátra kétszer. 3—4. ütem: törzhajlítás előre, taps kétszer a comb mögött.

10. Kiindulóléte: kis terpeszállás, karkeresztelés a test előtt. 1—4. ütem: karemeléssel mély belégzés. 5—8. ütem: karleengedéssel kilégzés.

Hamar Gábor

POSTÁS DOLGOZÓ
A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13.
Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406
Felelős szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ
Telefon: 428-777
Kiadja a Népszava Lap- és Könyvkiadó
Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 224-810
Levél cím: Budapest, Postafiók 32. 1964
Egyszámú szám: MNB 215-96 430
Felelős kiadó: KISS JENŐ igazgató
Előfizetési díj egy évre: 24 Ft
86-3531. Szikra Lapnyomda, Budapest
Felelős vezető: CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató
ISSN 0230-3701